12/3/21
Δηλάκης
Βαλάθηλα

Γενικό μέρος - Δηλάκης.

αρ. 14ΠΚ

Ποια είναι τα σκάδια για μία αξιόποινη πράξη;

πράξη → άδικη, καταλογιστή, τιμωρική από τον νόμο

↓

εκούσια αμφιόπινη συμπεριφορά → ένα κατεύθυ, που δεν συνιστούν αμφιόπιν. συμπεριφορά να αποφευχθεί
n.χ. vis absoluta.

→ τιμωρική από τον νόμο → α.υ + υ.υ που περιγράφονται στο ειδικό μέρος του ΠΚ.

π.χ. 299 §. - περιγραφή αξιόποινης συμπεριφοράς (όποιος σκοτώνει άλλον)
- ένν. συνέπεια (ποινική κύρωση)

ειδικη υπόσταση (νομοτεχνικη περιγραφή): περιγραφή αξιόποινης συμπεριφοράς που τιμωρεί
= α.υ + υ.υ. ο ποινικός νόμος n.χ. 372ΠΚ περιγραφή της κροπής στον νόμο.

ειδ. υπόσ.

υ.υ	με πρόθεση	
α.υ.	όποιος σκοτώνει άλλον	→ περιγραφή τα αντικειμ. στοιχεία του γεγον.

299ΠΚ.

αρ. 26ΠΚ → για υπαιτιότητα (όπως κ' στο 299 §. που δεν προβλέπεται ευθέως - θα δούμε τι μορφή υπαιτιότητας. απαιτείται δόλος σε κακούργημα
- στο πλημμέλημα εκτός δόλος εκτός αν προβλέπεται με αμέλεια
n.χ. 367 = φυλάκιση = πλημμέλημα = αμέλεια.
η αμφιόπιν. από αμέλεια. → προβλέπεται. ρητώς.

π / περιγραφή. η πράξη πρέπει να πληρεί την αυ. του 299
✓ ✓

ανορθ/α χώρος άφαν αξίας; π.χ άβολα. οπότε κ'δε αξίζει το αξίωμα της πραξεως.
↓
αφ. 22ΠΚ.

και εξαίρεση ήθελε να συμφωνεί το 299 όταν ανορθ/α π.χ άβολα οπότε δεν είναι αξίωμα. (και εξαίρεση επίσης να είμαι αξιοποινη αλληλοφαγία). κυρία αξίωμα όταν δεν ανορθ/α μ.α.α.
= η αν. ειδικευση του αξίωμα χαρακτήρα της πραξεως. για να είναι κυρία αξίωμα πρέπει να ήν ανορθ/α μ.α.α. (= αντιβαίνει ὅλη συν. ζωή).

αντιανορθ/α. αφ. 338 334ΠΚ → κάποιος βλάπτει σε σχέση διαβάζει την πόρτα η είσοδος + η βίαια (334+338) πράξη 2 διαφορετικά εγκλήματα. και κατ'αρχήν πράξη το αν.
αν ο Α που είναι αντιβαίνει, σε καταστάσεις, σκέφτεται το μαχαίρι κ'βλαπτει για να δώσει. ενώ η πράξη είναι κατ'αρχήν αξίωμα, ανορθ/α μ.α.α. (αφ 25ΠΚ). οπότε δεν είναι αξίωμα.
↓
κατ'εξαίρεση βία αξιοποινη αλληλοφαγία, καθιστάται επιτρεπτή.

| το κοινό αξίωμα δηλ.|

αναγκαία άμυνα: προσβολή συν. αγαθού. ο πολίτης υπόληψη δε πρέπει να πολιτοφυλακή ένα συν. αγαθό.

καταχρηστικότητα = προσωπική βλάβη την οποία αντιδρώ η συν ζωή δεν βλάπτει κ' ως καθαυτή προσωπική υπεύθυνο. κ' δηλ. ως καταχρηστικό είναι η δυνατότητα να αποδίδει την αξίωμα πράξη.

π.χ προσβολή ν' σκοπεύει κάποιον μερίς μ.α.α. → κυρία αξίωμα πράξη για να καταδικαστεί δε πρέπει να ήν έχει την δυνατότητα ως άλλη δικαίωμα πράξεων. (δεν είχε τη δυνατότητα σε μη καταχρηστικό τρόπο χωρίς αδικεία)
για να βλάψει η πράξη να καταχρηστική ως βλάπτει (να αντιδρώ ως βλάπτει την βλάβη) δε πρέπει να είχε το δικαίωμα ως

καταγγελία:

(1) να έχω το βαρύνον στοιχείο - να είναι κάποιος να αναγκάζει την πράξη
αν μιλάμε πάρα από ενοχική ψυχική αδυναμία → αρ 34 ΠΚ.
- Προϋποθέσεις προς τον καταγγελόμενο -

αρ 22 ΠΚ - ~~δόλο απ~~ - μ.α.
αρ 25 - μ.αα.
αρ. 34 - η πράξη δεν καταλογίζεται όταν βαίνει (ΟΧΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ)

(2) ψυχολογικό στοιχείο - υπαιτιότητα. (δόλος ή αμέλεια). = ψυχολογική σύνδεση του δράστη με πράξη. (γνώση καταστάσεων / κατέστρεψε)

(3) δρασκελιστικό στοιχείο (αλλιώς δικαίωμα πράξεων στο στενή έννοια)
(ενεργητική αδίκου, ανάγκη, δικαιώματα αδίκου.) - διανοητικό στοιχείο (i)
π.χ. πρόσβαση περαβάλλοντος + μάρτυρας. → θα δραστηριοποιούσε που βρίσκει το περαβάλλον.
πρέπει να γνωρίζω ότι παραβιάζω τον νόμο. αλλιώς δεν υπάρχει να τον καταλογίσω θα λάβει (θα διέλαβαι επειδή είχε την δυνατότητα να πράξει αλλιώς επειδή γνώριζε ότι υπάρχουν να πράξει διαφορετικά.

αρ. 31 ΠΚ - νόμιμη πράξη → δικαιώματα νόμιμη πράξη. (δεν έχω το αλλιώς δύναμαι πράξεων - το διανοητικό στοιχείο του αλλιώς δύναμαι πράξεων.

(i) (ii) βουλητικό στοιχείο (αυθαίρετο)
θα νομίζω, υπήρχε ο Β ή βούλεται να σώσει ή έκλεψε από αυτόν.
ο Α λέει βλέπουμε τη πηγή, ~~η πρά~~ η Α πείθει τον Β από το σώσει (299) ή από πέθανε. δεν συντρέχει μ.αα. άρα παραλείπει η αν. του 299. δεν μπορεί το καταγγελόμενο, είναι ίσως που ~~ήταν~~ καταγγελία, έχει υπαιτιότητα, γνωρίζει ότι απαγορεύεται η αυθαιρεσία. Η δικαιώνει του Α να αποφασίσει στην απόρριψη του

περί αδίκου. → δηλιουργείται μια τεράστια γυχικής πίεσης ν' πειάει του B
από την σανίδα. Μπορεί η συν-τάξη να βεβιβθεί του A; αφού δεν
ώλιξε την δυνατότητα να πράξει αλλιώς; - η βούλησε του δεν μπορούσε
να συμβορφωθεί προς την αντίληψη του για το άδικο;
→ δεν μπορεί να του ~~απο~~ καταλογίσει ικανότητα προς καταλογισμό.
αρ. 32 - κατάσταση ανάγκης που αποκλείει του καταλογισμό.

2ο μάθημα 19/3/21

- η πληρωση της αν ενδεικνύει του άδικο χαρακτήρα της πράξης κ' ελέγχουμε αν συντρέχει μ.α.α. (ως προς το τυπικό άδικο) + υπόκεμ. σκοιχ. αδίκου (αν υπάρχου) βλ. 210.
- το ότι πληρούνται η αν δεν αρκεί. πρέπει να του επιρριφθεί ν' μια μόμφη που αποδοκιμάζεται προσωπικά ο δράστης, επειδή μπορούσε να την ~~αλλ~~ αποφύγει (άλλως δυνάσθαι πράττειν)

Καταλογισμός:	βιολογικό	ψυχολογικό	δεοντολογικό	
	ικανότητα προς καταλογ.	υπαιτιότητα (δόλος	γνωστικό: συνάδηση. (κ' όχι αγγίζουν πλάνη) αρ. 31/32 πκ - γνώση ή δυνατότη γνω	βουλητικό: δυνατότητα συμβορφώσης (μπορεί να αιρθεί μ. 32 π.χ. σανίδα).

- η θετική έρευνα → σε αυ. ν' σκοιχάο υπαιτιότητας του δόλου (πρέπει να αποδειχθεί θετικά τα σκοιχάα του εγκλημ. + η αμφιόβολη υπαιτιότητα).
- οι μ.α.α. + βιολογ. σκοιχάο + δεοντολογ. είναι αρνητική έρευνα.

γιατί διαχωρίζεις το άδικο από τον καταλογισμό; αφού και τα 2 αποκλείουν την παντελή ευθύνη;

→ αμφ η συμφωνιστική <u>ι.α.α.</u> κ άμοι ι.α. καταλογ.

↓ δεν τον θεωρά και άδικη πράξη

↓ την κατακρά, την συγχωρεί την άδικη πράξη στην σανίδα

(→) η θεωρητική διάκριση οδηγεί κ' σε πρακτικές συνέπεια.
οταν συντρέχει ι.α.α. δεν δύναται να αντιταχθεί άλλυνα
ι.α. καταλ. δύναται να αντιταχθεί άλλυνα.

- αρ. 22ξι - περίπτωση ορφανότητ. ενώ η συμπεριφορά του πληροί την αυ. 334 αφού συντρέχει ι.α.α. αρ. 25ΠΚ, δεν είναι άδικη η πράξη. ακριβώς, ο ιδιοκτήνης δεν δύναται να αντιτάξει βάσει αρ. 22 άλλυνα. (παρόμοια κ' άδικη επίθεση). η πράξη τος ορφανότητ είναι επιτρεπτή (ι.α.α) κ' δεν δικαιούται να αντιτάξει άλλυνα.

- στην σανίδα, ο A πνίγεται, κ' πετάει τον B από την σανίδα. η πράξη τος αυτή καμύπτεται από το αρ. 32ΠΚ. (η συμπεριφορά τος A εξακολουθεί <u>είναι άδικη</u> πληροί το 29ος, ειμην. αυτή δεν τος καταλογίζεται. Επομένως, ο B δικαιούται να αντιτάξει άλλυνα. ~~κ' βλαπτ~~ κεθώς δέχεται παρόμοια κ' άδικη ενέργεια.

άρα, εάν ο δράσης δεν πράττει άδικα. δεν ~~πρέπει~~ δικαιούται άλλυνα. ενώ αν πράττει, δικαιούται.

(→) τι συμβαίνει επί συμμετοχής; προϋποτίθεται άδικη πράξη αλλά όχι καταλογιστή. αρ. 46ξι ΠΚ. ο B φυσικός αυτουργός πληροί την αυ. χωρίς ι.α.α., αυτό και αρκεί για να υπάρχει ηθική αυτουργία. (~~εα~~ βλαπτ ο B να είναι ακαταλογίστως, αλλά να πράττει άδικα).

→ αν ο δράστης σκοτώνει αμά υπάρχει ι.α.α. δεν επιτρέπεται κάποιο μέτρο κατά του.

→ αν πράττει άδικα, αμα ακαταμόχιστα → 69Α ΠΚ μπορεί να του επιβληθούν μέτρα ασφαλείας (λόγω π.χ. ψυχικής νόσου, δεν επιβάλλεται ποινή, αμά μπορεί να μπει σε ψυχιατρική κ.λ.)

στο 25 → κάταστάση που αίρει το άδικο. π.χ. μια προσβολή που προκλήθηκε είναι σημαντικά κατεύτερη από την αποκρούμενη (οικιακή ειρήνη με ζωή) η υπάρχει άρση αδικού

στο 32 → η βιαβη είναι ανάλογη για να αρθεί ο κακαμόχιστος πρέπει να αποκρούεται ο ίδιος, η συγγενής του.

π.χ. ο Α πυρίζεται, πάνω σπα σανίδα είναι Β κ' Γ. Ο Β πυρίζει του Γ για να σώσει του πατέρα του, του Α.
Εξαιτίας στο 32ΠΚ γιατί είναι ο πατέρας του κ' άχε μια συνείδηση τέτοια που δεν μπορούσε ν συμβαρυθεί.
αν ο Β όμως είναι άσχετος με του Α (δεν είναι οικείος του) η ενν. τάξη δεν του συγχωρεί. (≠ 25 ακόμα κ' υπέρ τρίτου του καλύπτει).

παραλλαγή: ο Α είναι ορειβάτης, ο Β είναι σπίτι του με του υπηρέτη του Γ. κ' ο Γ ανεμγεί στο Α την πόρτα για να σωθεί. ο Γ συμπράττει για την διάταραξη οικ. ειρήνης αμά καλύπτεται από το 25ΠΚ ακόμα κι αν ο Α του είναι εντελώς τρίτος λόγω της διαφορά σα προσβαλλόμενα αγαθά, επιτρέπεται ακόμα κ' χωρίς ψυχική πίεση.

σε πρακτικό: ακολουθείται πράξη → αν. → ι.α.α. → στοιχεία καταλογ.
Δεν αν μαι γίνεται σε πρακτικό, ανυγήτουμε, όχι σε κάθε πρακτικό χωρίς ανάλογα στοιχεία.

348 ΠΚ

Υ.Υ. δόμος (από το φ. 368 ΠΚ).
Α.Υ. του παρ., καταλοιπά

} ειδική διαδ.

πραγμ. αξιώματα κατά τα α.υ.

- Εάν υπάρχει πλήρης επικύρωση δικαίου οικοδόμων α.υ. + υ.υ. Ο δόκιμος θα πάει + δικ. ου είναι ~~τέλεια~~ ή πρ. ν' καταλοιπά η υ.υ. καμιάν βάση ν' δουν τα οικοδόμα της α.υ. (όχι επικύρωσης).

- Τι γίνεται ~~αν~~ τα ~~όταν~~ υ.θα; (εκείνα από το αρχή της επικύρωσης) - δικ. μας.

υ.υ	δόμος	~~ο~~ κ. παρ. ιδ.	→ υ.θα.
α.υ	αφ. ή κ. πρ.		

→ είναι δυνατόν το δόκιμο, εφόσον αποκτήσει β' αυτά τα οικοδόμα.

η κρατική δίκη αυτικ. οικοδόμα δεν αφαιρ. ή κ. παρ. ν' πάρει την αν. από το 368 ΠΚ αυτήν δόμο.

για να αφιβαλτ του § 372 βαν αρκεί τα οικεία του 372; ΟΧΙ!

→ Εδώ να υπάρχει άλλοι τρόποι. (π.χ. αυτό για απλότητα ν' έχει να επιδιώξει) η οποία ν' δει είναι αξιόπιστη πράξη.

→ άλλα, ~~η~~ κ. παρ. ιδιοκ. (εκτός. όπου περιοχή τα + απόκρυφα από τα καλούμενα) ν' ~~για~~ 372-κρατ. άμα η πλήρη ανεπάρκεια δεν είναι βάση από την υ.υ. αλλά ν' από την συνδρομή εκτός υ.θα., το προκειμ. ~~η~~ τα κ. παρ. ιδιοκ.

- για υπάρχει υπ. της κρατ.; καλά αναιτίαν ~~αν~~ αυτοβούλως τα αφαιρ. τα ή κ. παρ. είναι ικανοπ. η κρατ. η αρχή αιτιολογεί είναι αβ, ικανοπ. είναι η κρατ. όταν έχει αρνηθεί την άδειαν (βλέπει αυτικ. βάση τα κάνει δικ. χέρια της) - καλά τα χρόν αφαιρ. πρέπει να έχει τα κ. παρ. ιδιοκ. - αρκεί εκείνη την αυτή να έχει τα δικά, ~~αν~~ αν βλαπτόμενα επιπλ η αφαιρ. αναιτίαν - δ' έχει αρκεί η αφαιρ. να έχει δόμο ν' τα κ. παρ. ιδιοκ. - ή αυτή ενεργούμενη πρόνοια. δεν αναιτίαν για την ζημιάν τα να έχει υπ' όψη παράμ.

(υ.θα) → δεν όρο αυτικ. αποκλειστ.

Να αδικο προσβολή ν' απ' την υ.υ. ν' το (υ.θα.) = αφαίρ.

Να αδικο ν' την απαρτία της κρατ. (ν' τα υπάρχει αυτήν + υ.θα.)

• άλλο παράδειγμα. 216 ξ. ΠΚ - πλαστογραφία.

Υ.Υ. δόλος [σκοπός παραπλάνησης] → υ.σα.

Α.Υ. καταρτ. πλαστού
εγγρ.

καταρτίζει πλαστό εγγραφό ~~[illegible]~~ για να το δώσει σας αρχές κ' να προμηθεί.

η αρχή εκτελ. είναι όταν αρχίζει να συνθέτει το πλαστό εγγρ.
πρέπει καθ'όλη τη διάρκεια να έχει του σκοπό να παραπλανήσει κάποιον.
~~[illegible]~~
ολοκληρωμένη όταν κατήρτισε το πλάστο.

πόσε δεν συντρέχει ο σκοπός; αν καταρτίζει το πλαστό έγγραφο να το δάξει την σικογενεία του, που δεν έχει ενν. συνέπειες. κ' άρα σκοπό παραπλάνησης, → δεν θα υπαρχεί με 216 - συντρέχει αν + υν.
δεν συντρέχει υ.σα (το άδικο συμπροσδιορίζεται από το υ.σα χωρίς να χρειάζεται ~~[illegible]~~ πράξεται να γίνουν. αρκεί ο σκοπός αρκεύη την σκηνή).
- το υ.σα πρέπει να συντρέχει κατά την ~~[illegible]~~ αντικειμ. στοιχεία
- 216 ξ2 - χρήση πλαστού εγγρ. καθίσταται προσιτό στον δέλλοντα που θα παραπλανηθεί.
(αν δεν συντρέχει το υ.σα. κατά την αν.

Επιστροφή στο αρχικό διαγράμμα
→ ερευνούμε πρώτα αν υπάρχουν α.υ κ' έπειτα αν υπάρχει υ.υ.
+ υ.σα (αν υπάρχουν).
λόγη η πρήρωση της αδ. υποστ. δεν αρκεί, χρειάζονται τα υ.σα.
που τοποθετούνται τα υ.σα σε δόλος εγκλήματος, εκ ~~[illegible]~~ δόλος; γιατί τοποθετούνται το υ.σα στο άδικο κ' ο δόλος στον καταλογισμό (νεοκλασσικό σύστημα εγκλήματος)
~ ~~[illegible]~~ ερευνούμε τα αν. + ~~[illegible]~~ υ.σα → είναι στοιχεία άδικο
κ' μετά τον δόλο στον καταλογισμό.] ~~[illegible]~~ χαρακτηρισ. του νεοκλασ. σύστημα

επόμενο μάθημα: συρροές.

26/3/21
3ο μάθημα

Συρροές: αφορούν στην εξάπλωση εγκλήματος (αποπειρα, συμμετοχή, συρροές)

όταν ένας δράστης τελεί πλείονα εγκλήματα.
πως θα αντιμετωπίσουμε την πλειονότητα των εγκλημάτων κ' σε ποια πλείονα ποτυκόν θα κινηθούμε;

πάτε έχουμε πλείονα εγκλήματα κ' πότε ένα έγκλημα;

(π.χ.) ο Α διαρρηγνύει την πόρτα κ' κλέβει 5 αντικείμενα. τα αδήνει στο βανάκι κ' επιστρέφει κ' ξανεγυρίζει. κάνει ξανά το ίδιο την επόμενη μέρα
1ο αριθμήσεις εγκλημάτων α κρ. → κατάλυσης ειρηνεύσης συν. αγαθού
όσο διαρκεί η κατάλυση έχουμε το ίδιο έγκλημα,
αν διακοπή κ' εκ νέου αρχίσει περισσότερα εγκλήματα.
ο Α που αποχωρεί από το σπίτι του για εργασία το συν. αγαθό βρίσκεται σε ειρηνευμ. κατάσταση. όταν εισέλθει ο Β από τότε διαταρρείσσεται η ειρηνευμεν. κατάσταση. όσο διαρκεί η κατάλυση → ένα έγκλημα. (σχ
αν φύγει από το σπίτι κ' επανέλθει μετά από 2 μέρες κλπ. επανέρχεται η ειρηνευμένη κατασ. του συν. αγαθού κ' επαναδυραχθεί έχουμε νέα κλοπή.

Εξαιρέσεις: όσες φορές κι αν γίνεται ακόμα κ' με επαναφορά ειρην. συν. αγαθού
→ όταν ο νόμος αναφέρει πληθυντικό αριθμό
π.χ. αρ. 140 ΠΚ "με συνομιλίες / διαπραγμ." → όσες συνομιλίες κι να πράξει → ενότητα εκ του νόμου ή ενα εγκλημα τελεί.
ή αρ. 141 → τελείται μια φορά όσες πράξεις κι αν τελεί
~~ή σε~~ ενότητα εκ του νόμου έχουμε κ' σε
όπου είναι αναπόλεκτο επαναλήψεως π.χ.
στο υλικό αντικείμενο.

(π.χ) όσες σφαίρει κι αν ρίξω ~~στο~~ σε ένα μικό αντικείμενο → ένα φόνο εχ.

σε ~~κ~~ [αναγκαία πιστοποίηση εκ τος νόμος] → περισσότερα εγκλημ. ακόμα κ' με μια πράξη

που; → σε πρωσοπαγή ενν. αγαθά: βόμβα σε δωμάτιο με 5 άτομα βιάβη πιστόνων προσωπόπαγων αγαθών με μια πράξη → πέντε ανθρωποκτ. με μια πράξη = πέντε εγκλήματα με μια πράξη

Γυνή, τιμή, ελευθερία, υγεία

• ανιδιοσκέμματα από ~~ιδιοκτησ. ενν~~ ενν αγαθά π.χ περιουσιακ → αφαιρά με μια πράξη περιεχόμενο από θυρίδες περισσότερων ιδιοκτητών. η ιδιοκτησία είναι ατομικό ενν. αγαθό όχι πρωσοπόπαγες, όρα μια κλοπή τέλεσε α. ο δράσεις.

αν όμως φύγει κ' κλεστρέψει από 1 εβδομάδα → 2 κλοπές.

ΕΙΔΗ ΣΥΡΡΟΡΝ

Πραγματική: Ένα δράσεις με περισσότερες πράξεις τελά περισσότερα εγκλήματα, κάθε φορά με κάθε ξεχωριστή πράξη τελά κ' διαφορετικό εγκλημ. (π.χ. βρίζει τον Β, κλέβει από τον Γ, σκοτώνει τον Δ)

Ετεροειδής - με τις πράξεις αυτές τελά ~~...~~ διαφορετικών είδων εγκλήματα

Ομοειδής - όταν με πλείονες πράξεις τελά περισσότερα εγκλήματα του αυτού είδους. (π.χ. πυροβολά τον Β, μετά από ώρες τον Γ, κ' μετά από 3 μέρες τον Δ)

• Ειδική περίπτωση ομοειδούς → 98 ΠΚ και εξακολουθήσιν

π.χ ο Α ως τοιμίου έχοντας γενικό δόλο υπεξαίρεσεως αφαιρά κάθε μέρα 50€. γίνεται και εξακολουθήσιν με πλειόνες μερικούνερες πράξεις κ' απαιτούν ομοειδής πραγματική συρροή. → πλειόνες υπεξαιρ, κάθε μέρα με διαφορετική πράξη.

Ιδιάζον: η συνεχόμενη τέλεση διέπεται από έναν δόλο εξακολουθήσεως

κατ' ιδέαν : τα περισσότερα εγκλήματα πραγματώνονται με μια πράξη.

Ετεροειδής: ο Α βιάζει την ανήλικη αδερφή του → 3 διαφορετικά εγκλ.
βιαιοβός, 339, 345 = 3 διαφορετικού είδους εγκλήματα.
διαφορετικά εγκλ. ή ο Α κατάθεσε ψευδώς ευ γνώσει του στο δικαστήρι.
μεταξύ τους. 224, + συκοφαντ. δυσφήμ. = με μια πράξη τελά 2 εγκλήματα

Ομοειδής: ρίχνει μια βόμβα κ' σκοτώνει 5 = 5

• ποια η σημασία αυτής της διακρίσεως ε πρακτικώς; (βλ. κ' πίνακα ειμαι)
έγκειται στην ποινική μεταχείρηση του δράστη. κ' στον σχηματισμό ποινής
η θεωρία συρρόης μας δείχνει πως θα σχηματισθεί η ποινή σε κάθε
περίπτωση.
αρχικά, ο ΠΚ θέτει σε κάθε έγκλημα ένα ημαίσιο ποινής το
οποίο θα διαμορφωθεί από τον δικαστή π.χ 372ΠΚ ετος τρία
έτη (από 10 ημερ. - 3 έτη κ.π.) μαθαίνοντας υπόψιν διάφορα στοιχεία
βλ. αρ. 79ΠΚ. ~~αν. ...~~
ο ΠΚ δεν υιοθετεί την αριθμητική σώρρευση των ποινών.
(ίσως ισόβια ~~...~~ + κάθειρξη).

1) 94 ξ1 ⇒ σε πραγματική συρροή
παίρνει την βαρύτερη πράξη κ' επαυξήσει σ' αυτήν. = συνολική ποινή
με τις ίσιπες συντρέχουσεν.
ποινή βάσης

• βάζει ένα ανώτατο όριο στην επαύξηση → 1/2 των συντρεχ.
αν π.χ. 8Κ → 4 έτη.

ελάχιστο όριο δεν θέτει το 94 → άρα μπορά να είναι κ' 1
ημέρα.

εδ' χ → μέγιστο όριο συνολικής ποινής 20Κ, 8φ.
ναι μεν δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/2 των συντρεχουσεν
αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει η εκτιτέα ποινή τα 20 έτη.

2) κατ' ιδέαν συρροή αρ. 94 §2 ΠΚ

π.χ. 6 αυθρωποκτ. εξ αβαλείας. - 302ΠΚ.

η επαύξηση όσο θέλει - δεν έχει ανώτατο όριο. ωστόσο αφού στην §1 υπάρχει ανώτατο το 1/2 δεν βηρά να τεθεί ανώτερο στην κατ' ιδέαν (καθώς i) δογματικά η κατ' ιδέαν πρέπει να τιμωρή. πτιότερα από την πραγματική διότι στην πραγμ. ο δράστης έχει τη δυνατότητα να αποσχεί από την συμπεριφορά του την 2η πράξη. ευδεικνύονται αντιθέτως, ισχυρότερη εγκληματική βούληση.

+ ii) πολλή συμπεριφορές κατ' ιδέαν έχουμε συμπεριφ. είναι στον κοινωνικό βίο - συμφύτες - γενδορ κία (γενδής κακαθ + συκοφαντ. δυοφ) εξοφανίζονται βαβή., κ' υπάρχει ο κίνδυνος να αξιολογήσουμε 2 φορές κ' να τιμωρήσουμε 2 κ' έτσι υπάρχει η πτιότερη βορφή της ποινι. βεταχειρ.

⇓

αυτά τα 2 στοιχεία μαι οδηγούν στο ότι πρέπει να τιμωρείται πτιότερα από την πραγματική.

άρα πάρνα βαρύτερη ποινή, ως ποινή βάσης κ' αυτό πως ισχύει ~~όριο~~ όριο αύξησης στην πραγματική θα ήταν άδικο να οδηγεί σε χειρότερη βεταχειρ. η κατ' ιδε.

1ο όριο: βάσει ενός συστηματικού επιχειρήματος. άρα θα δεχθούμε το 1/2 της συντρέχουσας για να μην τιμωρείται βαρύτερα η ~~πραγματική~~ κατ' ιδέαν.

2ο όριο: θέτει ~~ε~~ ειδώ ένα ανώτατο όριο εκτιτέας ποινής. (5 έτη)

↓

αρ. 53ΠΚ.

το ανώτατο όριο στην φυλ. είναι 5 έτη.

αρά αν σκι 6 αυθρωποκτ. κ' επαυξήσει το βέγιστο 1/2

κ' ξεπερνά το όριο της ποινής.

(Σ στην πραγμ. συρρονή μπορεί να ξεπεράσει η συνολική ποινή, του όριου της ποινής ν' σε κάθειρξη να φτάσει σε 20 κ + 8 φ.
στην κατ' ιδέαν ⇒ όσα χρόνια ν' να πάει θα μείνει η ποινή στα 5.

2/4/21
4ο μάθημα

Ειδικότερα ζητήματα συρρόων.

(1) 299 299 - πραγμ. συρρονή (κηλιδωτ. πρόξη)

(2) 299 299 ρίξη θάνατος - θάνατος 2 προς κατ' ιδέαν - πρόξη ταυτίσης

ζητήματα διακρίσεως κατ' ιδέαν με πραγματική - διάγραμμα εξ. Ross

Για πράξη περισσότερα εγκλήματα vs περισσότερες πράξεις περισσότερα εγκλήματα

3ο παραδειγμα. - ο Α κατέχει ναρκωτικά. κι ενώ κατέχει ναρκωτικά σκοτώνει του Β προκειμένου να του μπουλέψει (για κάθηση αντίστασης) κ' να αφαιρέσει κινητά πρ. του Β.

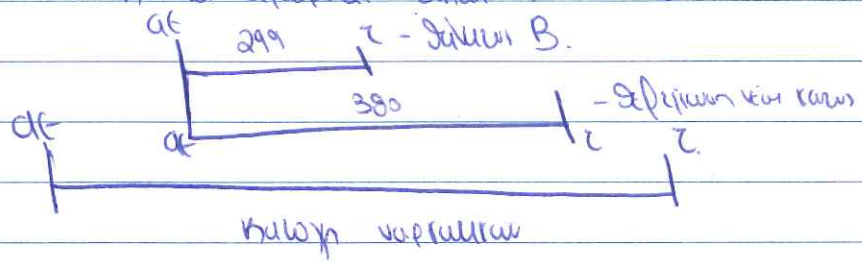

βεβαιή ταυτίση συμπερ.

αυθρωποκτ. + μπουλέψια βρίσκονται σε κατ' ιδέαν συρρονή

γιατί; ⇒ ο Α παρόβαλλα αυτά ταυτόχρονα κ' σωμ. βία κατά του Β η πράξη που πληροί την αυ. του 299 πληροί ταυτόχρονα κ' αυ. (σωμ. βία σε μπουλέψ) του 380 ξ.

= βεβαιή ταυτίση συμπεριφορών. → αρκεί φυσ. συμπεριφορά που πληροί αν ενός εγκλήματος, να πληροί έστω κ' αν μέρα κ' την αν. άλλου εγκλήματος (όπως στο παραπάνω)

~ συρρέουν κατ' ιδέαν λόγω βεβαιής ταύτισης.

(tip.
η άδεια βίας δεν μπορεί δύο φυσιολογικά δεν προσβάλλει προσωπικές ελευθερίες του πάσχοντος, όχι ανοχύρωτα δεν προσβάλλει βέβαια τη σεξουαλική του προσωπικότητα)

- Και το δεύτερο χρονικό διάστημα κάνει ο Α καρτερικά. το ότι βλάβαν χωρίς τελειόφρων δεν σημαίνει ότι κατ' ιδέαν έχουμε πάλι δεν υπάρχει κανένα τέλειον εγκλήματος αφού από κάποια αδικεράκια που να πληροί κι τα 2 εγκλήματα, απλά τα καλής καρτερικών να έχουμε πραξικοπήματα.

→ κατ' ιδέαν έχουμε κι αδικαιολόγητη απειλή εγκλήματος

- Α βλάβανε το Β - 308ΠΚ για να του κάνει - 380ΠΚ (λόγω για το 385).

η γραμμή όπου κ' η κύρια είναι εγκλήμ. υπερέχουσα - απορροφητική ιδιαίτερη. δεν είναι αδιάφορο απόφαση. κι πριν το ελαφρυντικό ο Γ αρχίζει να κλωτσάει για να το αφαιρέσει και ο Α προσβάλλει κ' δικαίωμα του Γ. (πρέπει που βλάβαν χωρίς και το αυτόν αδ. απόφαση κι έτσι έχει κ' 290Α(απειλή αξιόποινη)

308 - λόγω του 385

$380_{\S 1}$

δόλος	6ε π.υ.	
αφ.π.κ.π.	299	290Α

αδ. απόφαση.

- λόγω βίας διαπρ. καταχρ. - βία

($380_{\S 3}$ → δεν έχουμε βαρύτερη απορρόφηση

- το 290Α έχουμε πραξικοπήμα (δεν πληροί αν κάποιο έγκλημα | πέρα το απ βλάβανε χωρίς απ αυτόν απ αυτόν
- το 299 έχουμε ~~καταδίκη~~ κατ' ιδέαν, καθώς απειλή πράξη βίας για τη διατάραξη της κατοχής ⊛ οι πράξεις που γίνονται απ αυτόν απ. απόφαση υπάρχει ετερογένεια. (είναι πραξ. υπ κατ' ιδέαν)
↓ κ' απειλήθηκε απ αυτόν εγκλ.
υπάρχει κι απειλή απόφ.

πρέπει τελειόφρων. απ. αν ήτανε εγκλήμα η βία και το απειλή απ αυτόν πράξ.

$380_{\S 1} + 308 + 299_{\S 1}$: κατ' ιδέαν έχουμε (η βία είναι λόγω για την υπαίτιον η κατ
↳ απ. εγκλ. βία για απόφαση η κατοχή
εγκλ. κ' βία για η απόφ

→ καὶ ἰδέαν ἔχρ. βίτσι παράλληλη πραξη

ο Α ~~τρέχει προς~~ καλπάζει τον Β παράλληλα (325 Π/Κ), κ' ενώ φοβάται 308 για να φτάσει απέναντι του ~~κ' είναι~~ είναι βίτσι καλπαζουσα καὶ ἰδέαν. βίτσι πρ' ἀπαλλαγή για να αποφύγει απόσταση (καὶ ἰδέαν)

(π.χ.)

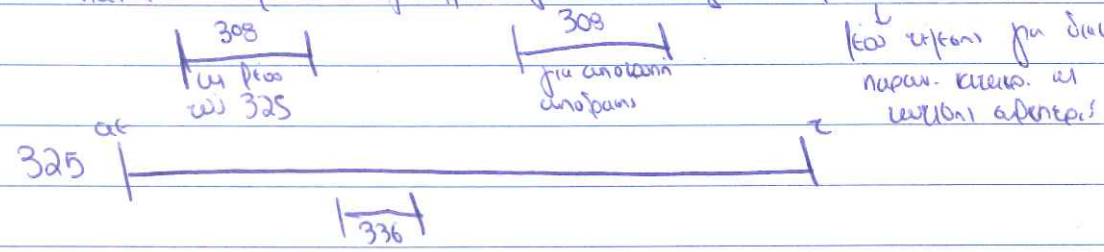

= ἔχρεων βίτσι του 2 διαφ. βήματα, επειδή κάθε βίτσι απ' αυτ. ἔχρεει βί τ' 325 καὶ ἰδέαν, ἔχρεων καὶ ἰδέαν κ' βίτσι του.

→ ενώ καλπαζει τον Β. τ' βήμα 336, ΔΥΝΕΤΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ. καθώς παρά την χρονική διάρκεια 325 δεν απομένει βίτσι καλπαζοντος, η βίτσι τέτοιου του 325.
για να ἔχρεει καὶ ἰδέαν
(ἔχρεει ο βήμα προφ. κ' βί τ' 308πκ).

308+308+325 = σε βίτσι τέτοιου του 325 κ' ἔχρεει καὶ ἰδέαν
Επειδή κάθε βίτσι απ' αυτ. ἔχρεει καὶ ἰδέαν βί τ' 325 ἔχρεων βίτσι του καὶ ἰδέαν

(π.χ.)

→ ἔχρεων πραγματικά καθώς η ανδρομ. δεν απομένει βίτσι διάφορου του παραλ = έχει ανδρομ. δεν ἔχρεει καὶ ἰδέαν αμα βίτσι πραγματικά.

άρα ⇒ καὶ ἰδέαν βί τ' βήμα γενικού ανδρομ. όχι ίδιο βίτσι βί τ' χρονική γενικού αμα κ' πάρουν έστω κ' φορικά βί τ' αν.

~~Οι προϋποθέσεις πού ικανοποιούν αμφότερα~~ (βί προφ. η καὶ ἰδέαν)

Διάκριση αμηθούς κ' φαινομένης συρροής.

Μέχρι τώρα είδαμε για αμηθή συρροή - ότι ο εγκληματίας θα τιμωρηθεί για καθε έγκλημα. ($94\xi_1 + \xi_2$) - είτε πραγμ. είτε κατ' ιδέαν

πραγμ. κατ' ιδέαν

η αμηθή διαφοροποιείται από την φαινομένη (όπως κ' η πραγμ. με τη ιδέαν).

φαινομένη πραγματική: ① συντιμωρητή πρώτερη πράξη (επικουρικότητα ή απορροφ.)
② συντιμωρητή ύστερη πράξη (επικουρικότητα - απορρόφηση)

τηρεί αν. ηλειόνων εγκληματικών, στην πραγματικότη όμως θα τιμωρηθεί για ΜΙΑ ΕΖ ΑΥΤΩΝ. (φαίνεται να τηρεί περισσότερα, αλλά τελεί ένα).

→ π.χ. ο Α αφαιρεί το ρολόι του Β κ' βλέπει από καιρό το σπίτ (συντιμωρητή ύστερη πράξη απορροφήσεις) + θα τιμωρηθεί για κλοπή μόνο, καθώς η βθορά απορροφάται από την κλοπή και συρρέει φαινομενικά. = τυγχάνων εφαρμογή ηλειόνων νόμων 372, 373 εξηλικώς όμως εφαρμόζεται μόνο η μία. (η 372)

Φυσικά, είναι δυνατές οι διασταυρώσεις μεταξύ πραγμ. - και φαινομ. - αμηθούς.

περιπτωσιολογία φαινομένης συρροής

φαινομένη κατ' ιδέαν:	3 περιπτώσεις

- ειδικότητα
- επικουρικότητα (ρητή ή σιωπηρή).
- απορροφ.

① **Ειδικότητα**: ο ειδικός κλάδος επιχείρηση του γενικού. - από 2 κλάδοι, θα επιχειρήσω ο ειδικότερος έναντι του γενικότερου ~ είναι μια λογική σχέση -. (η ειδική θα επιχειρήσει, αντίθετα μπορεί ή αναγκαστεί ή χρειάζεται θα αρχίσει διαφορετικά.

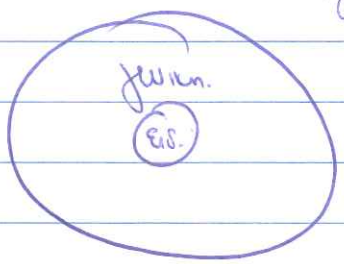

π.χ. γενική 299.
ειδική 303 - ναυτιλία - εμπορικά
όλα τα αναφέρει στη 299 κ' κάποια άκρα.
↓ δηλαδή δε παύει ο ορισμ.
⇒ εφαρμόζεται η ειδικότερη ΠΑΝΤΑ
(αντίθετα επιχειρούμε ή όχι)
ή π.χ. το 310 είναι ειδικότερο του 308.

ειδικό είναι ν' ορισθεί πχ. εμπόλεμο εμπάργκο οικονομικό. → π.χ. ιατρεία (δύο κλάδοι)

② **Επικουρικότητα** ~~σκέψη~~ φάκελοι και αρχή κι εγγράφω εφαρμογή 2 διαιτητές αμφί βρ. 1/2 είναι επικουρική ή εφαρμόζεται όταν δεν εφαρμόζεται η αμφ. (έχεις κύριες - επικουρικές)

π.χ. 339 "αν δεν υπάρχει περίπτωση να εφαρμόζει διαιτητή"
↳ πρώτα επιχειρώ.
↳ πάντα το 351 Α.
αν ο Α έρχεται σε σχέση με τον κύριο Β αξιώνω ν' αν 339 + 351Α + προσκρούει η 351Α. κ' η 339 είναι επικουρική κ' εφαρμόζεται όταν δεν εφαρμόζεται η 351Α (το 339 εφαρμόζεται όταν δεν εφαρμόζεται το 351Α δηλ. ρήτρα).

π.χ. 361 ΠΚ - "όποιος εκτός αν τα περιπτώσεις 1 διαβήτης"
όμως οι 361, 362, 363 → ενέχει προσβολή της υγ/ς
αμφί η 361 δεν απαιτεί δόλο
- αν ο Α διαβάλλει μη υπάρχ. τα Β, ο νόμος απαιτεί οι η 361 δεν εφαρμόζει (είναι επικουρική η 361 κ' προσκρούει η αμφ.)
361, 362, 363 → υπέχει παθ. υγ/ς. τα 362/363 έχουν δόλιον χαρ. αλλά η 361 δεν απαιτ.
↳ χαρ. που βλάπτει υπάρχει (361, 362, 363)
εφαρμ. όταν συντρέχει η αμφ (η βεβαιότητα) χαρ. είναι υπάρχει

(π.χ) 259 πκ → ~~[illegible]~~

ορίζα επικουρικότητας: αν δεν υπαρχεί με άλλης επικουρικη διαχείρη.

π.χ. ψευδές πιστοποιητικό γεννήσεως

αλλά είναι επικουρικά η 259 έναντι του 239.

ρητή επικουρικότ. (ο νόμος προβλέπαρητά ότι είναι επικουρικά έναντι κάποιου άλλου).

Σιωπηρή επικουρ.: προκύπτει από τη φύση

στα εγκλήματα συγκεκριμένης διακινδ. κ' βιάβης

είναι επικουρικά έναντι τη βιάβη

299 + 306 πκ. → συγκεκριμ. διακινδυνεύσεως (απαιτείται ότι προκλήθηκε επήρθε κινδυνος).

↓

επέλευση κινδυνου.

ο A ρίχνα του μαθρεπιβάτη B στη θάλασσα γνωρίζοντας ότι ο B θα πνιγεί κ' θα του φάνε οι καρχαρίες. πράξα πως γίνεται.

άρα ο A τιμά 299 (δόλος πληρούνται)

υπάρχει όμως κ' η ένθεση καθώς τιθέται κ' σε κίνδυνο (από ασφαλή σε ανασφαλεστικόρ.)

→ δεν θα εφαρμοστούν και οι 2 αλλά μόνο για 299 → συρρέει φαινομενικά κ' κατ' ιδέαν - φαινόνται να υπάρχει κ' τα 2 αλλά θα υπαρχεί μόνο για το 299 - επικουρικότητα.

η 306 συρρέει φαινομ. αν σιωπηρά επικουρικό

③ Απορρόφηση = αξιολογική σχέση μεταξύ των 2 εμπλεκόμενων ενοποιούν ότι το ένα εμπλέκει κάποιον την ανοχή του άλλου.

πότε; **Κριτήριο: ταυτόσημα ή ευρύτητα των 2 ενν. αγαθών**

π.χ καλαθάκι ο Α χωρίς θα δίκαιο. (γαλοφρεία + ζωολ.)

→ αν θ' αν τα 2 εμπλεκόμενα προσωπικά διαφορετικά ενν. αγαθά έχουν ~~αποφάσεις~~ αν τα έχουν ταυτόσημα ενν. αγαθά → φαινόμενο

η γαλοφρεία προσωπικά (224) ↳ ενν. αγαθό: την αρχή ανοχή δικαιοσύνη αλλά ταυτόσημα βαθμό (363) κ' την υλ: ονόματα του Β ενν.αγαθό

ΕΥΡΩΣΤΙΑ = ΑΝΗΘΗΣ
ΤΑΥΤΟΣΗΜΑ = ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

υλ: ⇓

ευρύτητα ενν. αγαθών = αληθής. (94 §2) καταφάσεις

αν έχουν ταυτόσημα → αρα ίσχυε απορρόφ. όπου η ανοχή του ενν απορρόφ του αλλ → φαινόμενο.

ταυτόσημα: 277 + 291 ⇒ προσωπικά ίδιου ενν. αγαθού.

→ άρα ⇒ έχουν φαινόμενο → θα υλοποιηθεί 1/2 για το 277 το οποίο απορροφά το 291. (η για βαρύτερη απορρόφ. την αμφίβολη αλλά θα υλοποιεί 2 όχι για προσωπικά ίδιου ενν. αγαθού)

- Όταν να υπάρχει απορρόφ. σε ευρύτητα αγαθών σε καλές ανθρώπινες πράξεις ίσως ανθρώπινες.

π.χ. ο Α ξεχωρίζει το Β κ' πολλές κ' άλλα ίσως ιδιοκτησίας. (ταυτόσημα πολιτισμού).

↳ τους ίσως ανθρώπινες σε σχέση θ' κάνει πράξη κ' χ' αν απορροφάται από την κάνει πράξη. κ' έχουν φαινόμενα.

π.χ. 372 ΠΚ §1

όπως τα πολλά σκέψη του Β κ' αλλαγή ξ. ενν.

→ 372, φόρος ίσως: 373, 334 - διατάξεις σε κάποιες.

Συνεπώς, θα υλοποιεί το 372 γιατί τους ανθρώπινες πρ. σκέψη ανθρώπινες → ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ η ανοχή του 372 απορροφά υλ άλλες 2.

(επιλ. άρα φαινόμ. πραξ.)

9/4/21

5ο βάθηλα

Φαινόμενη πραγματική συρρόη: φαίνεται να υπάρχει βία πραγματική (να τείνουν πλείονα εγκλήματα) αλλά να τιμωρείται γι' ένα από αυτά.

Ενώ κ' τα υπόλοιπα να μην τιμωρείται.

Συντιμωρητή πρώτερη πράξη → η χρονικώς προηγούμενη να μην τιμωρείται

Συντιμωρητή ύστερη πράξη → α τιμωρείται

Συντιμωρητή πρώτερη: επικουρικότητα + απορρόφηση

↓

θα τιμωρηθεί λόγω

για τη κύρια πράξη

(πάντα σιωπηρή)

→ π.χ. οι προπαρασκευ. πράξεις + ανύπαρκτα είναι πάντα συντιμωρητής πρώτερη πράξεις που συρρέουν φαινομενικά

π.χ. 207, + 211 ΠΚ → φαινομενής πραγμ. συρρόη κ' είναι επικουρική

π.χ. ο Α προβηθεύεται βηχαινήματα για να προβεί σε παραχαράξη (συνεσκεύν αμφίσημα πράξεις) → 211

ευ συνεχείας, πράξεις εκείνα. → 207

- βε 2 διαφορετικές πράξεις ~~τελεί~~ φαίνεται να τελεί 2 διαφορετικά εγκλήματα (211 + 207).

η διατάξη περί προπαρασκ. πράξεων είναι επικουρική για τη παραχαράξη. αν τελέσει λόγω το 211 θα τιμωρηθεί λόγω γι' αυτό ως επικουρική. αν δεν τελέσει το 207, θα τιμωρηθεί ~~ε~~ για το 211. λόγω

Απορρόφηση: ως λόγος φαινομ. πραγμ. συρρόης, όταν η απαξία της 2ης πράξης απορροφά την απαξία της 1ης (η οποία 1η τελείται για να διευκολύνει την τέλεση της 2ης)

π.χ. κλέβω το κλειδί της οικίας του Α, για να μην αλλή βέρα στην οικία. ⇒ 2 πράξεις, δεν είναι αληθής, αλλά φαινομένη καθώς η 2η κλοπή απορροφά την 1η που τελέσηκε για την τέλεση της 2ης που στρέφεται κατά του ίδιου ευν. αγαθού

(π.χ) ο Α αφαιρεί ταυτόντα + βιβλιάριο καταθέσεων κ' έπειτα παραστά στην πάτρα ~~παρα~~ τελούνται απάτη κ' αφαιρεί τα χρήματα του Β. συρρέουν φαινομενικά, καθώς τελούνται με αποκλειστικό σκοπό η μοπή να κατασιασεί δυνατή την απάτη

συντιμωρητή ύστερη πράξη: ο δράστη τιμωρείται για την 1η πράξη κ' η 2η συρρέει φαινομενικά.

Επικουρικότητα: πολλαπλή συμμ. σε ~~...~~ ίδια πράξη (= συμμετέχει σε πράξη άλλου με πλείονες μορφές).

π.χ. ο Α πείθει του Β να ~~στο~~ συμμετέχει στην αυθαιρεσ. του Γ, κ' έπειτα προβλήθεμα του Β με όπλο.

ο Α ηθικός αυτουργός 299 ... στην παροχή όπλου → αυτουργός.] η συνεργεία είναι επικουρική κ' απορροφάται από την ηθική αυτουργία.

(V) στην επιλέκρηση ποινής θα ληφθεί υπόψιν η συντιμωρητή.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΗ ΤΙΜΩΡΗΤΗ, αλλά ΣΥΝΤΙΜΩΡΗΤΗ!

απορροφήση: το 2ο έγκλημα αποκτά έναν τρόπο εξασφαλίσεως. αποπερακώσεως του 1ου, όπου η βλάβη του ενν-αγαθού ήδη επήλθε από την 1η πράξη.

(π.χ) ο Α κλέβει ένα ρολόι κ' έπειτα από μέρη το σπάει. η φθορά συρρέει φαινομενικώς διότι η βλάβη στην ενν-αγαθό επήλθε ήδη από την μοπή. τα επακολουθούντα είναι γνωστά αξιοποιήσεως - περατώσεως - αποπερατ.

(π.χ) ο Α κλέβει ακριβά μπουκάλια κρασί από του Β. κ' έπειτα τα πίνει. η βεκαγενέστερη κατανάλωση συνιστά υπεξαίρεση κ' αποκτά πράξη αξιοποιήσεως κ' δεν ελέχει αυτοτελή αξιοπ. κ' συντιμωρείται ~~...~~ από την μοπή.

(+) εξασφαλιστική απάτη: ο Α εργοδότης δίδα στον Β γραμματέα ένα ποσό χρημάτων για αποπληρωμή λογαριασμών. Ο Β αυτή να πληρώσει, τα υπεξαιρεί (αγοράζει ρούχα). Επιστρέφει ο Β αλλά αναφέρει ότι τα χρήματα κλάπηκαν κ' ο Α τον πιστεύει.

= υπεξαίρεση + επικοινωνήσασα απάτη. (παρεμπιπτόν ν' πηθεί να βρω σφαλεί κατά τον ώσε να τη εξασφαλιστεί) η στέρηση της περιουσίας έχει ήδη επέλθει από την υπεξαίρεση, η απάτη χρησιμεύει εξασφαλιστικά. κ' συρρέει φαινομενικώς ν' απορροφάται από την προηγούμενη.

αντίρρησης: Ανδρουλάκης υπέχει περαιτέρω απαξία η απάτη πράξεις, αλλά θα ληφθεί υπόγιν η συντιμωρητή στην επιβέτρηση πυκνής

Συμμετοχή στο εγκλημα (κυρίως σε σημαντικότερα γεγονότα)

- συστήματα εξάρτησης
- έμμεση αυτουργία.

συμμετοχή: ηθική αυτουργ. + συνεργός.

(αχ.) αυτουργία: αυτουργός + συναυτουργός

αλλαγές με βάση τον νέο ΠΚ.

- ο νέος ΠΚ κατήργησε την άμεση συνέργεια. (πλαιό 46ΠΚ) κ' έμεινε η αυτή συνέργεια (πριν την πράξη ή κατά τη διάρκεια χωρίς την ένταση της άμεσης) αλλά μέσω του νέου 47 εδ. β' επαναφέρεται η άμεση συνέργεια.

η ~~συνεργεία σε σχέση με τον συμβεταχή~~

συμβεταχή υπό σκενή ανοια: σε συνεργ. + ηθ. αυτουργ = συμβεταχή σε πράξη άλλου.

η συμβεταχή στο εγκλήμα προϋποθέτει δόλο του συμμετοχόν. (αρ. 46 §1 + 47 εδ. α').

αν. πχ. ο A συμπτά για έξυπνη απάτες, ι' ο B πράττει τα ίδια ο A δεν θα θεωρηθεί ηθ. αυτουργοι σαν αρχίτη του B.

συμβεταχ. υπό τυρέα ανοια: ~~ηλιο~~ συμβεταχή ηλιόνων πράξεων π.χ 43.

ο συμβέτος A συμβετέχει ως συνεργός η ηθ. αυτουργός στην φυσική πράξη του B
→ "δανείου εγκλιμακώτητας" δανείζεται του αξιόποινου χαρακτήρα από του αξιόποινου χαρακτήρα του φυσικού αυτουργού. εξαρτάται δηλ. από την ~~φυσική~~ κύρια πράξη. για να είναι αξιόποινη.
άρα = κύρια πράξη + συμβεταχικά πράξη (εξάρτηση της συμβεταχ. στην κύρια).

· το κρίσιμο σημείο είναι ποιος είναι ο βαθμός εξαρτήσεως μεταξύ της συμβεταχ. στην κύρια;
για να εξυμβε μια αξιόποινη συμβ. θα πρέπει ο ~~συμβεταχ~~ συνεργός να ~~έχει~~ πληροί ~~μια πρά~~ ένα στοιχείο της αυ. πρέπει να είναι άδκη;
η θα πρέπει ο φ αυτουργός πληροί την αυ. ν' κατηγορηθεί;
αν ο A έδωσε το μαχαίρι στον B ι' ο B διέπραξε 299 αλλά ο B ήταν ακατηγόρητος;
~ τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει η κύρια πράξη για να τιμωρήσουμε τον συνεργό;
2 κυρίως συνήθεια εξαρτήσεως.

(1) περιορισμένη εφάρτηση (2) πλήρης εφάρτησης.

(1) → η κύρια ~~αρκ~~ πράξη αρκεί να είναι άδικη, χωρίς να είναι καταλογιστή, άρα μόνο ΑΔΙΚΗ ΚΥΡΙΑ ΠΡΑΞΗ.

(2) → ο συμβετοχός ανθύνεται ποινικά, αν ο φυσικός αυτουργός πράττει άδικα ~~αν~~ κ' καταλογιστά (αλλιώς μη ενθύνη συμβετόχου).

(π.χ) υαυάγιο → σανίδα του κρανιάδε.
ο Χ βρίσκεται πάνω στη σανίδα, ο Β κοντά, θα πνιγεί,
ο Α μιγό πιο περα σε σανίδα ασφαλής.
ο Α προτρέπει τον Β να ρίξει τον Χ από την σανίδα
κ' πράγματι ο Β πνίγει τον Χ κ' ~~δεν~~ ανεβαίνει στη σανίδα.
ο Β πληρεί το 299 ι.α.α. όχι κλ. πράττει και αρχή αδικ
πράττει κ' καταλογιστά αλλά μείνει το βουλητικό στοιχείο - άμεσο
δυνατόθα πράττειν - άρα μόνος αυτόκης που αποκλείει τον
καταλογισμό - άρα αναβαρητός

→ αν ακολουθήσαμε την περιορισμένη εφάρτηση, ο Α θα τιμωρηθεί
ως ηθικός αυτουργός του 299 καθώς αρκεί μόνο άδικη πράξη του Β
για ενθύνη του Α.

→ πλήρης εφάρτηση για να ενθύνεται ο Α, αν πρέπει άδικη κ' καταλογιστή
κύρια πράξη του Β, κ' ο Α δεν θα τιμωρηθεί.

τι ακολουθεί ο ΠΚ; αρ. 46 §1] περιορισμένη εφάρτηση
αρ 47 §1] απαιτείται ΑΔΙΚΗ ΚΥΡΙΑ ΠΡΑΞΗ
χωρίς να απαιτείται να είναι καταλογιστή.

⊕ ~~αν~~ δεν υπάρχει

• αν δεν υπάρχει ούτε αδίκη κύρια πράξη δεν σκοιχειοθετείται καθεύ ενθύνη.

π.χ. ο B φραβείτης που κινδύνευε, τηλεφωνεί στον A ο οποίο τον προτρέπει να βρει το σπίτι του X κ' να βηκι. πράξεις που κάνει

Ξεκινάμε γενά από τον φυσικό αυτουργό: πληρο: 378+334 όλοι, εκτός από την πλήρωση της αυ. η πράξη δεν είναι τελικά αδίκη καθώς βρισκεία σε κατάσταση ανάγκης (αίρονται το αδίκη)

ο A που προκάλεσε στον B την αποφάση ΔΕΝ ΘΑ ΤΙΜΩΡΗΘΕΙ (καθώς δεν υπάρχει αδίκη κύρια πράξη)

π.χ. ο B δέχεται τηλέφωνα από τον X που θα τον σκοτώσει, ο A που παρακολουθεί τον X κ' δίνει στον B ένα βαχαιρι ώστε να υποδεπρώσει τον X.

ο B τελεί 299§1, όλοι δεν πράττει αδίκη λόγω αίθυνας. Α χρήσιμα βαχαιρίου συνιστά συνέργεια, αλλά απαιτείται αδίκη κύρια πράξη κ' δεν ενθύνεται ο A. για συνέργεια σε 299§1.

= αυτού δεν απαγορεύει η ενν. τάξη στον B λόγω αίθυνας να σκοτώσει δεν θα τιμωρήσει τον A.

≠ αν ο φ. αυτουργός πράττει αδίκη αλλά όχι καταλογίστε η ενθύνη του παραβέντι στον ηθικό αυτουργό

↓

~~ο B πείθει τον ακατολογίστο X~~

ο B πείθεται να σκοτώσει τον X (τον ακατολογίστο B λόγω ψυχικής νόσου) άρα ο B δεν υπέχει ποινική ενθύνη.

ο A όλοι ο ηθικός αυτουργός θα τιμωρηθεί, γιατί η ηθική αυτουργία προϋποθέτει αδίκη κύρια πράξη κ' όχι καταλογιστά. (Αρ. 46 ΠΚ)

γιατί ως ότι η βάση του καταγράφει είναι προσωπική λάθη από
την επιστήμη, αν ο Β θέλει να ανοίξει την αυτοκινητία
είναι προσωπική ευθύνη.
για το Α όλα δεν αντέχει. κ' έτσι δεν αντέχει γιατί ο Α
να επιφυλάσσει από το Β.

(-) ο καταγράφει το αδίκημα κρίνεται ότι αυτό ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ!
παρά το ότι κρίνεται ότι είναι κοινό αδίκημα.

αν βαρύτερο το 32ΠΚ λόγω για το αδίκημα,

(+) βαθμίδα
ο Α θα βαθμίδα αποζημίωση, 2η=βαθμίδα σε Β+Γ
κ ο Δ για το Α που κάθεται να πληρώσει. ο Α παραγγέλνει το
Β να πετάξει τον Γ για κάποιο ο Δ. κ' ο Β υπακούει.
ο Β πηρού την ζημία πίσω - χωρίς ψυχική πίεση
κ' δεν υπάρχει καμία.
ο Α γιατί καταγράφει ΠΩΣ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΑΥΣΤΗΡΑ=3 ότι
πρέπει το' να θα τον κρίνει αντιαγορεύει (αντιστ. 32ΠΚ
όπως πάει αντιαγορεί το Α.)

~~Αδίκημα θα δούμε πρώτα → επιβάλλεται.~~
~~βαρύτερο από επιβάλλεται.~~

Αντίθετα:

Αν επιβάλλεται το αντικείμενο βέβαιο αδίκημα (22 ΠΚ) κ' ο Β αντέχει
η φωτογραφία του Χ, είναι δεν είχαν το αίτιο το πρώτο (23)
θα υπάρχει ο Β για βαρύ σωματικό βλάβη 3ο κ' αρχή γιατί
καταλαβαίνει αδίκημα θα υπάρχει η βλάβη πάνω.
αρα έχουν αίτιο πρώτο.
αν ο Β είχαν προσπαθήσει το Α ~~προσπαθήσει~~ παρείχαν το Β για
πεθάνουν → ο Α θα υπάρχει σε ΝΟ. αντιφατικός αλλά θα
μπορεί ακόμη το βαρύ αδίκημα αλλά η βλάβη αντιφατική
το αίτιο κι αν δεν πρώτο κ' επιβάλλεται κ' Α θα
υπάρχει η βλάβη πάνω.

αν ο Β ανήκει στη ίδια γη άλλου από δίδο ⇒ 23 εδ. β'
η' προσέρχεται βαρεία ουσ. βλάβη από δίδο → ο Β δε παράγει αυθαίρετη εμπειρία καταγγελίας (άρα καταγγελία)
→ ο πλήρ. ανικαρχος Α προφέρει ως Β να χωνίσει. η γυναίκα ως Β δεν υπογράφει την καταγγελία ως Α. δίνει η άλλη γραπτή δήλωση, πάλι ο καταγγέλλων ως Α δε κρίνει αυτοκαρχ., η' δε κρίνει ως πδ. ανικαρχο ότι βαρ. ουσ. βλάβη αμέσ. δε βεβαιώνει πάνω μόνο κατ' ισοβαθμία αξίωμα.
→ αν ο Α βρίσκεται σε γραφή η' υπό ως βαίνει αυτή προσέρχεται στη πόλη ως Β δε παραβάλλει αυθαίρετη ο Α ως πάμε ίδιο δε κρίνει αυτοκαρχ.

16/4/21

δίωξη

η ικανότητα αξιόποινης συμπεριφοράς προϋποθέτει όχι απλή γραφή (όχι καταγγελία) = περιορισμένη ευθύνη.
ο καταγγελίας ως φ. ανικαρχος είναι αντίρροπος από ως καταγγελ. ως πδ. ανικαρχος.

- υπάρχει συμπεριφορά δε δίωξη γραφής; Χέρια
πχ ο Α φ. ανικαρχος για κλοπή η ο Β παραπέμπει ως Α
ως παραβιάζει σε ειδ. αξιόποινη" αλλά μήπως ειδικών αυθαιρέτων
ο Β είπε δίωξη (επί βία σε γραφή για ανδρικό)
~~παραπέμπει δεν αφορά σε ειδικά αυθαίρετα, είναι ο Α το γραφέας~~

Καρτέλα (η' δικάσιμος) | 30 - παρά πάνω που αναφέρει το δίωξη για τον Α. (δε παίρνει αυθαίρετο). παίρνει αξία μη δε δίωξη - δεν θα χρειαστεί για δεύτερη ενεργήσει για αυθαίρετο για καλή.
- ο Β πως θα χρεωθεί;
-άρ. 46 - αφού ο δίωξη είναι στοιχείο καταγγελίας, αφού ο Α γραπτώς δίνει αξία, δεν μπορεί να μη χρεωθεί ως πδ. ανικαρχος ο Β. - η' βάση μόλις ερμηνεία.

καταγγελία ↩ καταγγελία ανικαρχ. δεν είναι γραπτή αίτηση η' δίωξη.
νόμ. δες το άρ. 46 για μη αξία αμέσ. προσβολή η' τον όρο αναίτιον.

* όχι η ανώτατη εξουσιάζει κ' το στοιχείο του δόλου, άρα πρέπει να είναι κ' δόλια κ' ο άλλεσα πράττων πράττει με δόλο κ' ο Β είναι ηθικός αυτουργός. (Η αν του έλεγε ότι είναι αγριογούρουνο δεν τιθέται -άρα μη δυνατή συλλεκτική σε μη δόλια πράξη κ' θα θεωρηθεί έλλεσσι αυτουργός)

• αν προκύπτει ότι υπάρχει διχογνωμία. → δεν είναι υποχρεωμένοι να ακολουθούμε τη ανάγη του βιβλίου, αναφέρουμε όλους ποιο θεωρούμε σωστή.

⇝ αν ακολουθήσουμε τη κράτουσα άπαγη στο άλλο παράδειγμα:

A → δεν θα τιμωρηθεί γιατρός 299§1 (αφού δεν έχει δόλο) ενδεχομένως για ανθρωποκτ. από αμέλεια.

B → θα τιμωρηθεί για πθ. αυτουργία σε 299§1 - ΑΝΘΡΩΠΟΚΤ. ΕΚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. - ο κατηγορούμενος θα του θα κριθεί αυτοτελώς, κ' αφού έχει θα κριθεί ως εκ προθέσεως.

(π.χ.) γιατρός παρανομεί νοσοκόμα για φαρμακό σε ανθεντή για να πεθάνει (υπιπτηρούμενος φαρμακό). η νοσοκόμα χωρίς να γνωρίζει ότι είναι υπιπτηρούμενος χορηγεί το φαρμ. στο ανθεντή.

• η αμέσα πράττουσα εξαιτίας δόλου δεν φέρει 299§1 - πράττει άδικε ενδεχομένως για ανθρωπ. εξ αμέλειας.

• ο γιατρός βάσει κράτουσας απόγης πθ. αυτουργία για ανθρωποκτ. εκ προθέσεως. - 299§1.

αν ακολουθήσουμε τη ΝΕΟΥΗΦΟΥΖΑ ο γιατρός θα τιμωρηθεί ως έλλεσσι αυτουργός.

⊙ αν ο γιατρός / Β δεν είχε δόλο αλλά αμέλεια → όχι συλλε -ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΕΠΕΙΑ στην συλλεκτική → θα τιμωρηθεί αυτοτελώς ως αυτουργός αλλά παρανομεί.

(π.χ) Ένα τοίχος του X ο A γκρεμίζει από μια ο ~~άλλη~~ B από τη άλλη. Αν είναι A+B συνεκτιμήθεσι τότε συναυτουργία (αρ. 45 πκ)
= συναπόφαση + συνεκτέλεση.
- Αν τυχαία καταστρέφουν παραμπίλα δεν θα θεωρηθούν συναυτουργοί γιατί προϋποθέτει συναπόφαση· όπότε παραυτουργοί (ο καθένα θα υφαρπεί αυτοτελώς)

(π.χ) αυτοτελείς αυτόχειρα. ο A τρέχει παραβιάζοντα το όριο, ο B έρχεται κ' παραβιάζει το stop. κ' προκαλείται σύγκρουση κ' τραυματίζεται θανάσιμα ο πεζός Γ. από την συγκρίνουσα πλέξη των 2 οδηγούνων. A+B παραυτουργοί ανθρωποκτ. από αμέλεια.

απορίες

- αφού προβλέπεται το ίδιο πρόσιο ποινής (αρ. 46) ξ ποια η τυπικοποιή κ' πρακτική σημασία;

~~η συμμετοχή είναι σε πράξη άλλου. Έτσι~~

Έμμ. αυτουργία δεν είναι δυνατή σε ορισμένα εγκλ. + ιδιόχειρα, + ιδιούλλα.
με ίδιο δυνατή.

π.χ. οίκοι ανοχή Αμβουργου
A → ιδιοκτήτρια B → εργάτρια Γ → πελάτης (χαμένος αυτόκος και B)
η B γυαρίζει αμά τους φέρνει σε επαφή → αυτοφυλία 345 πκ
η A θα θεωρηθεί 345 πθ. αυτουργός (συμμ. σε Α δύλα πράξη)
διότι η αυτοφυλία είναι ιδιόχειρο έγκλ. με ανάγω
Μυλωνο (μαγηφ.) δεν μπορεί να υφαρπεί ούτε για πθ. αυτο
ούτε εν προκειμ. για έμμ. αυτουργία.
= στα ιδιόχειρα εγκλ. δεν κοιτάω εμμ. αυτουργ.

να αιτιολ.

| ποιες περιπτώσεις αναγνωρίζει το δίκαιο και έλλειση αυτουργία |

σχεδιάγραμμα ρεβλαν.

Με βάση τη αρχή της περιορισμ. ιδιαρ. + συλλεκτικ. σε 1-ν δόλιο αποτελεύν κύρια άδικη πράξη. κατά συνέπεια έλλειση αυτουργία ευδεχθείνα σε περιπτώσεις που ο άλλεσα πράττων δεν πράττει άδικα.
στο ελλ. δίκαιο η ελλ. αυτουργία * ~~[illegible]~~ καλύπτει κενά αμφιόποιος.

(π.χ.) ο A παρακίνα τον B να πιάσει ένα γυμνό ηλεκτρικό καλώδιο
κ' ο B σκοτώνεται.
- ο B δεν ηπροί καν την αν. (ο άλλεσα πράττων) κ' άρα όχι 299 §, - το να σκοτώνεται τον εαυτό σου δεν τίθαι δόλιο πράξη
- ο A δεν μπορεί να τιμωρηθεί ως συλλεκτικός (αφού δεν ηπροί καν την α.υ.) αλλεί ΕΝΝ. ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤ. ΣΚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ

1ν περιπτ.

(1) = παραπλάνηση σε αυτοπλάνη.

(π.χ.) ο A βάζει ένα πιστόλιο στην κρόταφο του μαθητικά B να πέσει στη θάλασσα κ' σκοτώνεται
ο B δεν τιμωρείται
ο A ως έλλεσσι αυτουργός
(2) = εξαναγκασμός σε αυτοβλάβη.

2ν περίπτωση ο άλλεσα πράττων δεν ηπροί την αν. - αρ. 49 §, 16 ΠΚ,

(π.χ.) ο A είναι υποθηκοφύλακας σε υποθηκοφυλακείο. κ' ο B τον παρακαλεί να λεπτρίζει ένα συμβόλαιο. (λόγω καθυστέρησης λεπτρίσεως συμβολαίου από του B κ' ο αντιδιβάλλοντ τον τότε πούλησε σε άλλον.) ώστε να γράψει ψευδώς ο A στη αρχία ότι έφερε το συμβολαίο - προχρονολόγηση.

→ αν ο A πράξατε γενδιάς αναγράψει στα αρχεία προπρονομοιοθέντη ηβ/νία - 242-γενδής βεβαίωνα - ιδιαίτερο έγκλημα (υπάλληλος)

→ 49ξ, εδ.α' αν ο A προβεί επάτα παράτρυνση του B

242 ηλήρης ποινή - λόγω συναίσθηση ευθύνης

ηθ. αυτουργός βεκαθέντη ποινή

παραλλαγή: ο A που ξέρει το 242, δεν δέλει να διακινδύνευσει μετ στο B να βρει τα αρχεία ν' ο B ο ίδιος να προβεί σην γενδή καταχώρυνο- (από προτροπή του A). γιατί θεωρεί ότι ο B λόγω βη ιδιότητα δεν υπόκειται στο 242.

γι αυτό 49ξ, εδ.β' → αν έχουμε ηθ. αυτουργό (A) με ιδιότητα που δεν έχει ο άβεσα πράττων (B) τότε τον A με ιδιαιτερή ιδιότητα θα τον τιβαρήσω ως εββεσο αυτουργό ν' τον B ως συνεργό (αντιστρέφονται ρόλοι)

ο άβεσα πράττων δεν τελεί την αν. του 242ΠΚ

διότι δεν τελεί αυτοχειρία

απορία: ~~[illegible]~~ ~~217ΠΚ~~ 221ΠΚ

ο A πάει σε γιατρό ν' ζητάει χαρτί για να πάρει άδεια/για επίδεμα και ο B γιατρός το διαπράττει.

→ 221ΠΚ→B - ιδιαίτερο έγκλημα

αν ο B προσκομίζει ανακοφαφίες ν' ζητάει βεβαίωνα ότι είναι αυθενής ν' ο B παραπλανηθείς εκδίδει τα βεβαίωνα.

ο B θα απαλλαγεί (λόγω δόλου)

ο A, ζήτηβα σε μη δόλια πράξη. - κρατούνα άπαγη προϋποθέτει κυρία ιδιαν πράξη. ≠ ψευσηφόνα άπαγη - αντιβαρήτως ο A. θα βρεθεί να τιβαρηθεί ως εββ. αυτουργός (όπου θέλει άπαγη Μυλωνά) → 221 ιδιαίτερο έγκλημα - που δεν νοείται στα ιδιαίτερα εββεσα αυτουργία.

καθώς μέλα από το πρόσωπο του A η ιδιότητα του γιατρό-

άρα, αλεξάνδρα να βλαφτεί μόνο αν δεν δώσει κάτι δε θα υλοποιεί να πάρει αυτοκίνητο εκτός αν έχει εξ. αυτοκίνητο μόνο ιδιοκτησίας. - αυτή είναι η παθητική χρήση ποινικοποίησης
και δηλώνει η ανάγκη δώρο (όπου ν' ας 345 πκ & αυθαίρετα).
ας 49β, α → δεν πήρε και ούτε αν.
ας 49β, β → πήρε ούτε αν.

23/4/21
7ο

mini επανάληψη → άλλαξε πράγμα γιατί είναι κάτι → ο παραπάνω
θα υλοποιεί να πάρει αυτοκίνητο (βλέπει για δώρο κάτι)
→ αν δεν είναι αξίας θα υπάρχει βλάβη εξ. αυτοκίνητο
(δεν υπάρχει και αν. π.χ. ελαφρύτερα αυτοκίνητο
+ εξ. αυτοκίνητο ας 49β, β' ΠΚ.

Εάν ο άλλος παίζει δεν αυτοκίνητο υ.δ.α. → παραπάνω → εξ. αυτοκ.
π.χ. 26 ΠΚ (ελαφρύτερα βίας - καταστ. πρόσβ. ή νόμου)

αν.
Συναίνει και υ.δα → ως όπως παραπάνω
• εάν ένα οΑ προσέχει ότι ο Γ έχει αξίας κάτι ως
αντίτιμο. ο Α πείθει τον χαρακτήρα το Β ότι τον έπειθε ο Γ
να είναι πιο πρόθυμο πριν το Α για να αποκτήσει
τον αντίτιμο του (χρυσός). κ' παίρνει ο Β εκείνο
πράγμα για αμοιβή του Γ.
αν υπάρχει παίρνει ενώ Γ δεν θα είχε αν. πχ 216
ο Β πήρε τον αν. του 216. αλλιώς απαλλάσσει κ' όπως
παραπάνω. (γιατί δεν μπορεί να παίρνει εξ αξίας - άρα
είναι το υ.δα. άρα ο Β δεν παίρνει αξίας
(γιατί υπάρχ. αυτοκ. αλλιώς. - είναι το υδα.) ο Γ
δεν τον παίρνει δεν δικηγόρι ΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΟΣ
ΜΑΣΣΟΡΑΦΙΑΣ. όχι πλέον αυτοκίνητο γιατί θα

έπρεπε ο B να έπραττε άδικα. (μείνει το υ.σα αμά κ' ο δόλος).

↓

σύν στοιχείο το άδικος
αναιρεί το άδικο.

- συμπληρωματικός χαρακτήρας ποιν. δικαίου για να μην μείνει
ατιμώρητος ο F.

άλλη περιπτώση εμμ αυτουργίας. → διότι η πράξη του άμεσου πράττοντα
ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΟΤΟ ΑΡΣΗΣ ΑΔΙΚΟΥ.

i) 21 ΠΚ - προσκαλή.
αυτουργός τιμωρείται εκείνος που έδωσε προσκαλή. (αρχές,
αυτονομικά, πυρόσβεσης κλη.)
προσκαλή: ο άμεσα πράττων τέλει τιμωρία αμά αίρεται το
άδικο επειδή του προέκυψε ανώτερος του κ' αυτο
υπάκουσε.
π.χ. αυτονομος προσκαλεί κατώτερο κ' ο κατώτερος
δεν μπορεί να εξετάσει την νομιμότητα της προσκαλής

τόνε βάσει αρ 21 δεν είναι άδικη πράξη
ο προσκαλέας θα τιμωρηθεί ως ΕΜΜΕΣΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ. (αρ 21 §1 εδ. β)
ο άμεσα πράττων αίρεται το άδικο λόγω προσκαλής.

§2 → αν ο προϋκαλέσας μέσα σου υπαλλήλου να συμμέτεται.
δεν αίρεται το άδικο, άρα ο προσκαλέας ηθ. αυτουργός

ii) όταν ο εμμ. αυτουργός δημιουργεί σκόπιμα κάτασταση άρσης
άδικου; είναι τόνε ο άμεσα πράττων να μέσα υπο
καθεσκος άμεσα ή αυτοχής

(π.χ) ο Α θέλει να σκοτώσει ο Β και του πειθεί να επιτεθεί στον Γ κ' έπειτα ο Α πείθει τον Γ (σε κατάσταση αίμνας) να σκοτώσει τον Β. έτσι ο Γ σε αίμνα κατόπιν προτροπής του Α

ο αίμεσα πληροί αν. 299 αλλά δεν πράττει αίδικα λόγω αρ. 22 ΠΚ. όλως αυτή η σκόπιμη κατάσταση που προκλήθηκε από τον Α. κ' ο Α θα τιμωρηθεί ως ΕΜΜΕΣΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

ή (π.χ) ο Α προκαλεί φωτιά στο σπίτι του Β, ώστε ο Β να μπει στο σπίτι του Γ για να πάρχει μάσιχο. ο αίμεσα πράττων Β πληροί 378 αν. αλλά συντρέχει 25 ΠΚ οπόνε ο Β δεν πράττει αίδικα, ο Α θα τιμωρηθεί ως ΕΜΜΕΣΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ 378.

η συμμετοχή βάσει περιορισμ. εξαρτ. απαιτεί κύρια αίδικη πράξη αν δεν υπάρχει αίδικη κύρια πράξη δεν υπάρχει συμμετοχ.
ο Α αμφιλόμενος από Γ κ' ο Β του δίνει όπλο για ναδίμο
ο Α δεν πράττει αίδικα (22), όπε ο Β είναι συνεργός σε αυτοκτονί. στα αυτοτέρω ήκω εξαίρεση, κάθως δεν τίχαμε συνεργό/ηθ. αυτοργό αλλά έχουμε έμμ. αυτοργό που ο ίδιος προκάλεσε. αντίθετα αν ο Α δεχόκα επίθεση κ' ο Β του δίνει όπλο δεν έχουμε αίδικη κύρια πράξη οπόνε δεν τιμωρείται.

~~ο αίμεσα πράττων δεν πράττει~~

* ή έμμ. αυτοργία είναι ότι ο Α μεταχειρίζεται τον Β ως όργανο/εξαρτ. προσώπο → αυτό ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ όπως πχ. 49 16' → με το προχρονολογημένο συμβολαίο
π.χ. ο Α παραμύκει τον ακαλαμόγιον Β να σκοτώσει τον Γ.
→ δεν θα θεωρήσουμε τον έμμ. αυτοργό αλλά ήθικο αυτοοργό αλλά (κάθως δεν αίρεται ι νο αίδικο)

ή ήν παρασυρόβαστε από ένα ουσιαστικό κριτήριο

Απορίες

ηθ. αυτουργός → διπλός δόλος (πρόκληση ~~δέλεσης~~ αποφάσεις στον φ. αυτουργό + ~~πρόκληση πρά~~ να τελεσθεί η άδικη πράξη).
(αρ. 46 δ.)

Έστω ότι ο A προκαλεί στον B ν ληφθεί μια απλή συμβ. βλάβη στον Γ.
ο B πηγαίνει κ' τον γρονθοκοπεί βαρία αφήνοντας τον παράλυτο.
ο B θα τιμωρηθεί για βαρία συμβ. βλάβη.
Είναι μια απόκλιση όμως λεπτή A + B γιατί ο A δεν ήθελε βαρία συμβ. βλάβη αλλά απλή συμβ. βλάβη. ο A θα τιμωρηθεί για ηθικαυτουργία σε απλή συμβ. βλάβη.

άλλο κεφάλαιο ⇒ ΠΛΑΝΗ.

Επιστόπτοη στην πλάνη.

→ η βασικώτερη διάκριση στον ΠΚ είναι λεπτή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ κ' ΝΟΜΙΚΗΣ πλάνης

(π.χ.) αρ. 339 ΠΚ ⇒ συνουσία ~~15 κ' άτω~~ με ανήλικο.
πραγματική

ο A έρχεται σε συνουσία με την B (14,5 ετών). ο A υπόλογα γαλαμβένα ότι η B είναι 16. ⇒ πραγματική πλάνη δίσα αναφέρεται στα πραγματικά περιστατικά, ο A αγνοεί στοιχείο της αυ. (τα 15 έτη). ο A σε επίπεδο αυ. πληροί την αυ. όμως σε υποκειμ. επίπεδο αγνοεί το στοιχείο τη αυ. ⇒ πραγματική πλάνη.
αρ. 30 ΠΚ εδ. α' απαιτεί δόλο για την τέλεση αξιοπ. πράξης.
~~ο A βρίσκεται~~ εδ. β ⇒ αν μπορούσε να προσέξει θα κατηγορούσε ως εγκληθα ΑΝΕΠΕΙΑΣ. εφόσον αυτή η

παρ' ολίγον να δ' αφήσει το 339 απειλή δίπλα! Εσύ ότι ο Α αφήνει σε αφήνω να, δεν σημαίνει ότι πρέπει να ακούσει τη γνώμη της α.υ κι θέλει να τα παραιτήσει).

↓
πρέπει να αυτός να.

η πραγ. ήταν δεν απειλή δίπλα (= χωρίζει ότι χάνει τη σχέση της α.υ κι θέλει να τα παραιτήσει).

π.χ. ο Α βλέπει και στον δείκτη υπήρχαν ότι είναι χαρωπή αμα είναι ανδρόγυνος ⇒ 299 ⇒ αρνιέται ότι αντρεύει αναφέρει α.υ (άμεσο) → 30πλ εδ.β' → η πραγ. πήγαινε αρχ. τον δίπλα και όλως πλην να ειλικρινή δε ανδρόγυνος. Εξ αφήνει.

Νοητική πράξη / 339. Εφόσ να ειπώ το Α χωρίζει ότι ο Β είναι 14,5 ετών αμφι-πλακεντόμενα υπήρχε ότι το όριο του 339 είναι 14. (από άμεσα νόμου). ⇒ ο βουλητής ΔΕΝ ΑΓΝΟΕΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜ. ΠΕΡΙΣΣ. ΑΛΛΑ ΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ (αν η αντιφάσεις του είναι άδικη).

Νοητική άποψη: άμεσα νόμου δεν επιτρέπεται. → χάθει για το ποινικό δίκαιο.

Νοητική άποψη: περιχώρησε δίπλα δεν είναι λίγο η γνώση + βούληση του θυμήσεις πραγ. αμφι ν' η αντίληψη του ΑΔΙΚΟΥ (να χωρίζει ν είναι αμφι να χωρίζει ότι είναι ν' άδικο).
⇒ να χωρίζει ότι είναι 14 αμφι ν' ότι απαγορ. αν αμφισβ., έφερε χωρίς δίπλα (η αντίληψη του αδίκου άποψη σύμφωνα του δίπλα). Ικανοποιούνται δηλ. την υπ. πρέπει όλως ν' η παραγωγή. Δε αντέκλιση όλως πολλών κενών ποινικοποίησης.

Αν στον απορρίπτων υπήρχε 14 ετών όριο θα ότι δεν είχε δίπλα αμφι αφού δεν είχε το 339 αφήνει θα είχαν αυξήσεις ⇒ πολύ κενό δίκη ποινικού

· Θεωρία της ευοχής: η συνείδηση του άδικος είναι στοιχείο του καταλογισμού. ⇒ $\boxed{31\text{ξ}_2\ \text{ΠΚ.}}$

– κατώνα

περιεχόμενο δόλου αποκτά ρ' ηγνώση της αν

περιεχόμενο δόλου αποκτά ρ' ηγνώση της αν.

Περιεχόμενο δόλου αποκτά ρ' ηγνώση της αν. αν επιτρέπεται συνοδοία κάτω των 15 δεν αποτελεί στοιχείο δόλου αλλά γνωστικό στοιχείο του άλλου δύναται πράττειν. ⇒ για να καταλογισθεί πρέπει να γνωρίζει ότι τιμωρείται ρ' αίρεται μόνο όταν δεν μπορούσε να αποφύγει. αποκτά αν είναι συγγν. το άλλου δύναται πράττειν.

31ΠΚ → η πλάνη δεν του καταλογίζεται λόγω συνείδησης αδίκου ή δυνατώτητα συνειδήσεως του αδίκου.

ξ2 → αν μπορούσε να αποφύγει τη πράξη δεν αποφεύγει. αν κάποιος αγνοεί το όριο θα απαλλαγεί αν η πλάνη μπορεί να κριθεί συγγνωστή. – να μην μπορεί να τη αποφύγει. ⇒ όταν θα ερθεις σε συνοδοία με ανήλικο αξιώνω από σένα να γάξεις ρ' να πληροφορηθείς. θα δούμε αν μπορούσε να αποφύγει τη πλάνη.

αν κάποιος ξένος με όριο στην χώρα του τα 14 έτη δεν μπορούσε να το αποφύγει. αλλά αν εξαιρέσουμε τέτοιες περιπτώσεις, που μπορούσεις να αποφύγεις. → η νομ. πλάνη οδηγεί στην αποκλεισμό του καταλογισμού αν δεν μπορούσε να τη αποφύγει (συγγνωστή). – ἀπαγη Χωριαβά πρώτος σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. ο ΠΚ 1950 ήταν ο 1ος νομ. που έθετε τη θεωρία της ευοχής.

~~άλλες περιπτώσεις πλάνης:~~

π.χ. ο ενήλικος Α έρχεται σε συνοδοία με την Β (13,5 ετών) υποκαθιστάμενα μεθαισθένα ότι η Β είναι 14,5 ετών. (πλάνη λόγω ηρυς ηλικία της).

339 ΠΚ ⇒ σε επίπεδο ο.ο. πληροί το Β. (κακοφρονία) ο ίδιος μη αγνοεί το γεγονός από ρ' νομίζει ότι

ξυπίνη στο γ(ηλήλεμ.)

⇒ αρ 30 §2 ⇒ ο δράσης δεν γνωρίζει. Θα έπρεπε να είναι στοιχείο του δόλου ν' στοιχείο που επαυλάνει. Θα υλοποιηθεί γιν το βασικό έγκυμα ν' όχι το παραπάνω.

ειδ. περιπτώσεις

- ο A έρχεται σε συνουσία με την B (16 έτων) υποκαλβάνονται ότι αυτό είναι μαλλαβένο ⇒ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΑΝΗ.
  δεν ηλιοί την αν. 339. → νοβιζόλενο εγκυμα = αυτοτρ. νοβ. πλάνη
  ≠ ειδ. στο νοβ. πλάνη τηρά ειδικη πράξη ομαίνοντας τον ειδικο χαρακτήρα της
  η αυτοτρ. νοβ. πλάνη → αυτοβούρη

- ~~[illegible]~~ πραγματική πλάνη: ο A πυροβολεί ν' σκοπεύει κατά του B νοβίζονται ότι το όπλο είναι άδειο ν' σκοτώνει του B (το όπλο ήταν γεβάτο). Σε επίπεδο δόλου ομοιά ότι σκοτώνει διότι νοβίζει άδειο όπλο. (από αλεξικά θα υλοποιηθεί) → πραγμ. πλάνη

- αν σκοπεύει γιατί θέλει να σκοτώσει αυτά το ~~[illegible]~~ όπλο ένα γεβάτο ~~[illegible]~~ αυτά είναι άδειο ⇒ ΑΠΡΟΣΦΟΡΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ (= η οποία γίνεται με τέτοιο μέσο / κατά ανακειβένου που δεν μπορεί να υλεσθεί.
  με τον προϊσχυσαντά ΠΚ η απρόσφ. αποπειρα ΗΤΑΝ αξιοποινή σ.μπορ. με τον νέο ΠΚ δεν τιμωρείται (κατανοχήσιον αρ. 43) η απρόσφορη αποπειρα.
  άρα η αναστροφη πραγμ. πλάνη δεν υλοποιεί.

- ο Α κατάλαβε λάθος απ' τη μαμά για να σκοτώσει τον Β αλλά εξακολουθεί ο Γ ν' αποβεί του Β. Η πλάνη αφορά την ταυτότητα του πυδότου = αδιάφορη· καθώς η ταυτότητα δεν είναι σημαντικό στ. (σωμ. 299). ν δε υλοποιεί κανονικά για 299 β. (πλάνη περί την ταυτότητα) error in persona
- ο Α πυροβολεί για να σκοτώσει τον Β αλλά αστοχεί ν' αποβεί ν' σκοτώσει τον Γ (αβεβαιότητα του βαθμού) - aberratio ictus.

~~εν α θεωρία~~

πριν τον Β → 299 + 42β. απομένει ανθρωποκτ.

πριν τον Γ → δεν θα πρόβλεψε ότι πιθανόν να ~~θάνατος~~ πεθάνει

τον Γ → 302 (ανθρωποκτ. από αβεβαιότητα)

⇒ ο Α θα μία πράξη είχαν 2 εγκλήματα.

→ αφηρεί και ιδεατό σύστημα 94 β2 ΠΚ

14/5/21 8:

(συνέχεια σε ειδικότερη δομή πλάνη).

- αρ 31 β. ΠΚ → πλάνη περί το αξιόποινο

η β. τον ορίζει πως ο δράστης γνωρίζει ότι η αξιοποινία του αποκρούεται αλλά όχι πως συνιστά πράξη άδικη. ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΚ. (μαζί είχε την ελευθερία του αλλά δικαιούται πολίτης).

Ειδ. δεν θα αφορά εν γένει τη αντίληψη που έχει ο πολίτης.

- Καθοδήγηση δικαιοφρον. (η πλάνη περί τη ποιν. προστασία μας)

= ότι αναιρεί άδικο

καθοδήγηση άδικου: ο Α πυροβολεί τον Β, γνωρίζει πραγματικά ότι ο Β δε ετοιμάζεται σε καμία προσβολή ένα λεπτό. ο Α καθότι ότι δε τον επιτίθεται κ' ότι υπάρχουν ενστάσεις από τον Β ⇒ καθότι ότι βρίσκεται σε καλή άμυνα.

ο Α πράττει και πάλι ως προς το ότι καθότι ότι αντίκειται οι ποινικές του αρ. 22 ΠΚ, δηλ. ότι άδικα τον Β.

Διχογνωμία και προς αντιβεννήσιον

η πράξη του A ηγορά το 299, κ' δεν καλυπτεται από το 22ΠΚ αντικειμενικά (όχι παρούσα κ' άδικη επίθεση) κ' τελεί άδικη πράξη.

Μακαρόγιαβος:- έχει υπαιτιότητα; και έχει δόλο άρα και αρχήν πραγμ. πλάνη (30ΠΚ) δεν υφίσταται - γνωρίζει ότι σκοτώνει του B κ' σκοτώνει του B.
- έχει νομική πλάνη; όχι (31 §2 ΠΚ) γνωρίζει ότι απαγορεύεται η αυτόν

Ενώ και αρχήν ο ΠΚ ευθίζει πραγμ + νομ. πλάνη κ' η περίπτωση αυτή δεν υπάγεται εδώ ευθέως αλλά η περίπτωση μπορεί να υπαχθεί αναλογικά σε μία από τις δύο;

Απόγεις

⇒ Περιορισμένη θεωρία ενοχής: η νομιμόφρονη αμφιλ. θα θεμιχαρίσθαι όπως κ' την πραγμ. πλάνη (30ΠΚ) καθώς αγνοεί τις προϋπόθεσεις του 22ΠΚ κ' εξακολουθεί να πλανάται προς πραγματικά περιστατικά. (δεν εφαρμόν τον ευ. αλλά γ.α.α) θα κριθεί υπ. μορφή 30ΠΚ γιατί ο δράστης είναι νομοταγής πολίτης, επιδοκιμάζει ότι κ' η ένν. τάξη όχι όμως νομ. πλάνη καθώς οι αξιολογήσεις του οι νομικές δεν διαφέρουν από την ένν. τάξη (γνωρίζει ότι δεν πρέπει να σκοτώνει).

⇒ Αυστηρή θεωρία της ενοχής: την νομιμόφρονη δικαιολογήσει θα αντιβεννήσιον

και νομική πλάνη 31§2. όχι υπ. πραγματική λόγω του ότι δεν αντιφέρεται σε αυτ. αλλά σε γ.α.α κ' όλη η πλάνη συνίσταται αν είναι άδικη ή όχι, αφορά μόνο του άδικο χαρακτήρα της πράξης κ' θα κριθεί βάσει νομ. πλάνης.

Έχει πρακτικά σύνηθες έτσι και 2 ανάγκες.

- αν η ~~αξία~~ υπόθεση αντέχει να πουλ. πράγ (30ΠΚ)
  θ' κάτι για αυτό έχουμε ή αξία -30ΠΚ πάνω αναγκαία
  ο δόρ. (αν παραπ. τη περιφερειακή ζημία αυτή)

- αν κάτι είναι υπ. άλλου (31/2 ΠΚ) - αναζητά ζημία της αιτίας.
  αρα καταγγελία αν καλύπτει την αξία από τι προσωπική
  επ/κ/ειας. αν ο Α δεν καλύπτει την επ/κ/εια κ' ~~ο Β~~ πληρώνει
  να αναγνωρίζει ότι δεν είναι σύνηθες θα του καταγγελεί πράγμα
  το εμπ/α σε δόρ (χ διαφορά 31/2 εδ. Β' για κάτι πάνω)
  αν καλύπτει την επ/κ/εια κ' δεν πληρώνει να αναγνωρίζει ⊗ αναγκαίως.

αναπροσαρμογή πάνω τελ/ημου. ←

⊗/χ Δηλαδή → αφαιρούμε η περιφερειακή ζημία της αιτίας.

αλλο πχ για υπόθεση καταγγελίας αιτίας (25 ΠΚ)
ο Α έχει δώσει σε χάρο κ' ~~δικη~~ ζημία. κ' όμως την
αιτία Β για να πάρει φόρτο κ' έτσι διαπίστωσε ότι
ο γάμος δεν ήταν από το σπίτι του αλλά είναι άλλο σ.χ.
ο Α ~~καταδικάζεται~~ αν δεν πρόκειται θα είχε καταγγελίας αιτίας
τώρα έχει υπόθεση καταγγελίας αιτίας. πράγμα να πάει στο μαζί.

⇒ η αναπροσαρμογή είναι η ίδια.

σε αν είχε 37ΠΚ. τότε δεν αντέχει αναπροσαρμογή από
το 25 ΠΚ. αναπροσαρμογή ο υπόθεση αξίας πάει
α. καταγγελία: περιφερειακή ζημία αιτίας → 30ΠΚ αναγκαίως
η επ/κ/ειας ήθελε δώσει κ' δεν είχε σπίτι αν έχει να αξίζει

παράγραφος: αν ο Α μπορεί να επιδικάσει από Β για να του
μείνουν για να αναβάλει την πράξη του (=πάει αξίας)
η 37ΠΚ ζημιωμένα λόγω επ/κ/ειας, όχι η αξίας (λόγω
αυτή σύνηθες) η έτσι παραπάνω αναπροσαρμογή.

→ η ανταρσία ξεκινά τη νύχτα 31/12. Ο Α για να αποφύγει πρόσκ
να πιάνει επίτηδες ν' ξεκινά κάποιο αυτόχειρο αφήνει για τη συνοφή
κυκλικά. → δεν ξέρει για τον ο δόρυ ξέρει. κ ίσως ξεκινήσει κάτι ΘΣΠΚ

???

• αμφίπλευρη διαταραχή (ακούστηκε από καθηγητή ή άλλο)

αφού οι αναρχικές διαταραχές αλλού, εδώ υπάρχει.
π.χ. ο Α θέλει να Β κ' εκ μέρους ν' αποτινάξει ο Β
επίσης θέλει και το Β (ποιός που ο Α αμφίπλευρη) αυτό.
υπάρχει άδικο ν' παρουσιάσει επίτηδες από το Β ή δ διαταραχή
αλλού από το Α, ο οποίος άλλο το αμφίπλευρη ότι αναρχικό άλλο

η πορεία του Α πρέπει το 299. το βασικό κίνημα είναι ένα επίπεδο
αρνητικό άδικο. για να εκφρ η αρνητικό άδικο μέχρι άλλου, αρκεί
ότι αναρχικό αυτόχειρ. οι μ.αα η αναπηρία ν' αποκλείονται
να διαταραχή οι μ.αα; δεν αναπηρία να το τέρμα για να
αρθεί το άδικο;

⇒ απόψεις.

① το άδικο ν' η αρνητικό του άδικου ταυτίζεται μ' ΑΝΑΠΗΡΙΑ
κριτήρια (βασικά) είναι αυτόχειρ διαταραχή μ.αα για το
αρνητικό το άδικο, αδιάφορο αν φταίει ο Α ότι αναρχικό
κ δε αρθεί αν παραμείνει μόνο το άδικο.

② παίζουν (μαζί πράξεις) η ιδέα για το άδικο δίκαιο πρέπει
συνάρτηση το άδικο το αποτελούν ν' το άδικο της
δικαιοσύνης, δηλ το άδικο της αδικίας. συνάρτηση ν'
το άδικο αποτελεί ν η άδικη δικαιοσύνη (το άδικο
του παραβατικού) για να αρθεί το άδικο πρέπει να
έχει έλλειψη αυτήν αποτελεί ν' τη πράξη
όλης ολόκληρο εκτιμούσε ν' η γνώση ως η άδικη

πρέπει μέσα
συνάρτηση πρέπει
να διαπράξει
το αδίκημα

και αδύνατο δεν υπάρχει λύση αντιστ. αν υπάρχουν οι παράλληλες αλλά η μία υποτείνουσα - μικρότερη απ' την άλλη μ.α.α. ο βαθμός επαύξησης, όμως οι μ.α.α. είναι των αντιστ. πλευρών (αδύνατη παρειά επίπεδο) πρέπει να υπάρχει η υποτ. σωλήνα διαγώνιος (να ξέρω ότι ο βαθμός δεν αναβαίνει αδύνατη παρειά επίπεδο) και πράγματι ο Α δεν θα αναβαίνει. (δεν υπάρχει άρα αδύνατο) αλλά δεν θα μπορούσε να γίνει;

⇒ [illegible]

⇒ 2 υποπεριπτώσεις: (1) αλλά δεν έχει υποτ. σωλήνα διαγ. δεν αίρεται το αδύνατο η παρειά επίπεδο 299. (πρόβλημα)

(2) και ήν δεν αίρεται το αδύνατο, αλλά αντιστ. Διάταση ορθογ. σταυρωτή να υπάρχει η άρση αδύνατου - γιατί δεν πρέπει να έχω αυτό - ο Α θεωρητικά θα μπορούσε βάση πολύ απίθανος διότι και ήν δεν αίρεται αλλά αντιστρωτικά δεν είναι αδύνατο. επιπεδόμενη αλλά αδύνατο αναίρεσης.

- πολύ σύμφωνα πλήθος υποτ. σωλήνων διαγωνίων με υποτ. σωλήνα αδύνατο. (ναι)

Υπάρχουν φορτία πρώτα: υπάρχει κάποιο αυτό που αίρει το χαρακτηριστικό

π.χ. κανόνας - ο Α που σκοτώνει ο κύβος ή ο άσσος Β και βάση του η βάρκα κινδυνεύει να πάρει τη $2^{η}$ πανδαισία του Α. ο Α χαρακτηρίζει ότι στη βάρκα υπάρχει χώρος για 3 άτομα και πετάει τον Β για να βάλει τον παιδί του. ο Α σε χειρότερη περίπτωση υπάρχει ότι υπάρχουν οι παράλληλοι και 32 μικρά άτομα - βάρκα είναι χώρος για 4 άτομα.

- αν χώρος των 3 → 32 ΠΚ

άρα ο Α βρήκε ένα υπόλοιπο τρόπου αυτών 32 ΠΚ.

→ ο Α βρήκε πώς ένα σε μικρά πλήθη να είναι η ίδια αν πάρω η βάρκα χώρος 3.

την ίδια γυχική πίεση θα είχε σε κάθε περίπτωση άρα ο Α ευθύνεται σε καθεστώς γυχικής πίεσης.

⇒ αν πράξαν για να ~~[illegible]~~ ① ήν υπέχει σε ποινική ευθύνη να βρεθήκε σε γυχική πίεση ν' ~~[illegible]~~ η πράξη αυτή ② ~~[illegible]~~ να είναι αναπόφευκτη.
αν γνωρίζε ότι η βάρκα χωρούνε 4 άτομα δεν χωρεί απαγορή

Απόπειρα εγκλήματος - αρ 42 ΠΚ

Με του νέο ΠΚ επήλθαν ουσιώδεις αλλαγές

αποτιμά βαθμή τελέσεως του εγκλήματος

είναι συνυπολογίζεται με κυ αποτυχία ολοκλήρωσης του εγκλήματος τι συνιστά η απόπειρα; αν δεν υπήρχε το 42 θα ληφυόμαθε να τιμωρήσαμε το δράστη τοι εγκλήματος; όχι! π.χ. το 299 αναφέρεται σε τετελεσμένο έγκλημα

η ευθύνη απόπειρα θεβηκώνεται στο 42 + σκεία διάκαμη που παραβιάζεται άρα η απόπειρα είναι λόγος επεκτάσεως του αξιόποινου. (π.χ. πρ.σ.λ) κ' τιμωρείται με ποινή λειτουθέν. σε όλα τα εγκλήματα. (§1)
↳ τα εκ ιδόλου
§2 - για ληφή εγκλήματικοπτο αυτιμωρητη η απόπειρα.

δοβή απόπειρας (διαφορετ. απο τετελεσμ. εγκλήμα-πλήρωση αν. - μ.αα-καταλογ.)
- δεν έχει ολοκληρωθεί το έγκλημα κ' δεν φέρουμε την αν. που σκοπεύε να κλέσει ο δράστης.
π.χ. ο Α συλλαβάνεται την στιγμή που προσπαθεί να διαρρήξει τη πόρτα του Β. είναι απόπειρα κλοπής απόπειρα οικιακής διακρίβωσης
⇝ φτυρεί να ανθεύνα πολλα πράξαν

⇒ Μόνο ο $\boxed{\text{Δόλος}}$ θα μας πει ποια στοιχεία θέλει να πραγματοξει ο δραστης, ο δόλος προσδιορίζει ν' το άδικο της συμπεριφοράς του. Άρα η ρυπόπειρα έχει διαφορετικό δόλη από το τετελεσμένο έγκλημα.

Τόσο η αυ. όσο ν' η υ.υ. ΑΠΟΛΕΠΟΥΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ.

- αρχή εκτελ.
- μη ολοκλήρ. α.ε.

δόλος + υσα

Το άδικο της απόπειρας συμπροσδιορίζεται από τον δόλο της πράξης.

Στοιχεία απόπειρας (τρία): ① Δόλος ΙΙ υ.υ. → άρα όχι εξ αφελείας

α.υ ② αρχή εκτελέσεως

③ μη ολοκλήρωσε α.ε.

αφελής

ο Α κατά χαριοβό όπλου εκπυροσφροκρότει ν' πέρνα δίπλα από τον Β. Όχι όλου απόπειρα αυθαυτοκτ. εξ αφελείας - δόλος στα εκ δόλου.

22/5/21
9ο

Απόπειρα 1

ο δόλος στην απόπειρα,

[illegible]

αρχή εκτελέσεως: αλλό το κάτι που χρειάζεται σε αντικειμενικό επίπεδο πότε έχουμε αρχή εκτελέσεως; ν' πότε μια πράξη όλου τιμωρτίκου; (προπαρασκευαστική).

η αρχή εκτελ. αντιδιακρίνεται από τον αντιθώρητη προπαρασκευαστ. πράξη. (π.χ. αγορά όπλου, η προβηθεία διαρρηκτ. υλικών - που κατ' αρχή δεν τιμωρούνται.

ρητών, τελειοποιήθηκε οι προπαρασκευάσεις - όπου ρητά αναφέρεται (π.χ. 207 πκ 2/1).
ή 135 - σε τόσο προχωρημένο σταδίο που τελειοποιήθηκε κ' η προπαρασκευάσεις πράξη.

η αποπειρά απουσία λόγο επεκτάσεως αξιοποίνου. Δε το 42 πκ βρεφή
να τελειοποιήθηκε δε την αποπειρά αλλά δα τελειοποιήθηκε λόγο το τετελεσμένου.

Διακρ. προπαρασκευ. πράξεις δε αποπειρά.

(π.χ.) ο A βρεφή στη τράπεζα για να μπαίνει. Πρέπει υπάρχει μπαίνει
(στο όπλο, όταν σκυπτεύει, όταν φύγει από το σπίτι;)

Θεωρίες που αναπτύχθηκαν για αξιόποινο αποπειρά.
Δι' τον παλαιό πκ (43 πκ) τελειοποιήθηκε η απροσφόρη αποπειρά.
→ π.χ. ο A επιχειρεί να σκοτώσει τον B δε άδειο όπλο. απροσφόρη
αποπειρά λόγω λέσος
ή λόγω αυτεπίλεως (π.χ. ήδη νεκρός)

ηλέος η απροσφόρη αποπειρά καταργήθηκε. (βάλλον μαθός)

Ορισμός αρχής εκτέλεσεως

αλλά πρώτα γιατί τελειοποιήθηκε η αποπειρά;

- το τετελεσμένο εγκλήμα προβάλλει π.χ. τη γωνή αυτή η βιάβη αντιολογεί.

⇝ Θεωρίες για λόγο τελειοποιήθηκε αποπειρά

αυτεπίλ: επειδή θέτει σε κίνδυνο το συν. αγαθό.
υποκειμενικές: διότι εκδηλώνεται έβηρακτα η βούληση του φαίστη
να ηλήξει το συν. αγαθό (αόχεια αν το πέτυχε ή όχι).
↳ του δόλο που εκδηλώθηκε έβηρακτα

Ανέκδοτο | αντικειμενική δικαιοσύνη: ενέργεια με βλαπτικό αποτέλεσμα είναι άδικη ανεξάρτητα από τη γνώση ή όχι του δράστη.

υποκειμενική δικαιοσύνη: δεν υπάρχει πάντοτε άδικη πράξη όταν η δράση προκαλεί βλάβη αλλά πρέπει επιπλέον ο δράστης να γνωρίζει ότι η πράξη του είναι άδικη.

βλ. αρ. 42 - δικαιολογία πράξη είναι μόνο κατ' αρχήν αντικειμενικά δικαιοσύνη (π.χ. άμυνα - δικαιολογημένη βλάβη για τη διατήρηση απρόσβλητων αγαθών).

- όταν αντικειμενική δικαιοσύνη δε πρέπει να ταυτίζεται με αρχή συμπεριφοράς. αφού δε απαιτείται από διαπροσωπικές σχέσεις. (π.χ. αντικειμενικά μπορεί να προσβάλουν ~~κανείς~~ προσβάλουν.

πότε αρχή ελευθερίας;

- συνήθεια - αντικειμενική δικαιοσύνη: αρχή ελευθερίας όταν δημιουργείται αξιωση διαπροσωπικού χαρακτήρα (π.χ. ενν. σχέσεις) ~~όταν προκύπτει~~ σε αντίθεση με αυ.

αλλά προβλήματα: π.χ. προσβάλουν πράξη δικαιοσύνη με αντικειμενική

- κανόνα - αντικειμενική δικαιοσύνη: λόγω σε κανόνα τρόπου. η αντιτίμηση που προσβάλουν έχουν ν' ενδιαφέρει τη αυ. π.χ. ο Α δίνει να βλάψει τη Β - απόκτημα λόγω όταν ο Α αρχίζει να κάνει πράξη βλάπτει (πχ αντικείμενο αυ.) αναβιώνεται σε τέτοιο σημείο ώστε ν' πάει αρχίζει να κάνει βλαπτικό του αυ.

προβλήματα: όταν έχουμε πράξη βλαπτικό αυ. φαίνεται δικαιοσύνη; π.χ. ο Α αρχίζει σε σπίτι του Β.

αν η διάρκεια χρονοβόρα είναι η πυροβολία αντικειμενικά αυ. → είναι αρνητική.

επίσης είναι αντιφατικό όταν απαγορεύεται π.χ. 299 - το 299 απαγορεύει λόγω το απαγορεύει "δίκαιο" - πάει πράξη αντικείμενο πράξη αυ. όπως να αντικείμενο αυτικείμενο αυ;

• Τύπος του Frank: αρχή αντιστάσεως υπάρχει εἰς όταν ο δρώσης όταν δε πράξη προβαλλόμενα ~~[illegible]~~ βέρος αν. ή πράξη χάνω [αναγκαίας συνέπειας] προς πράξης αν. ~~[illegible]~~ κατά τον κοινή αντίληψη ως αναγκαίο της πράξεως

~~[illegible]~~

πράξεις: το να σκοπεύεις είναι αναγκαίας συνέπειας αρχή κ' ή αγορά δε βρόμο

→ ΑΠ: απαιτείται ΑΜΕΣΗ ΣΧΕΣΗ ΣΥΝΑΦΕΙΑΣ.

= όταν ο δρώσης προβεί σε ενέργεια - βέρος της αν. κ' ουσιαστικά σην τέλεση αυτής

ή τέλει προς αυτή σε τέλεια αναγκαία κ' ΑΜΕΣΗ συνέπεια ωσαύτ να θεωρείται κατά τον κοινή αντίληψη σαν τέλεια αυτής

βέρος της αν. αρχή κ' ουσιαστικά σε τέλεια αναγκαία κ' αμέσα συνέπεια αρχή να θεωρείται τέλεια αυτής

δηλ. δε σταθεί σας πράξεις αν. αρχή κ' σας προηγούμενες που είναι αμέσως συνυφάσεις.

αρα: το να παραβιάζεις πόρτα εισέρχεσαι σε σπίτι αποτελεί

δε του νέο ΠΚ - που κατηγή αποφάσεις Ανδρεμ. - για αρπαγή ευ. αγαθού -

δια του ορισμού του 42 "αρχίζει να εκτελεί τον περιγραφόν",

ακολουθεί την τυπική-αντικειμενική θεωρία βάσει νέου ΠΚ (αντιολογική έκθεση).

άρα, αποτελεί έχουμε δε προβαλλόμενα δύο σκοπεύω αν. (τυπική-αντικειμενική θεωρία

άρα ⇒ ΤΥΠΙΚΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜ. ΘΕΩΡΙΑ δε τέλεση σπίτι αν.

αποτελεί κρίσης ουσίας δε έχουμε όταν βάλω το κλειδί - όχι όταν σπάσω το τηλέ.

ή: όταν αγγίζει το πράξη. δύο τον έχουμε αρχή εκτελέσεως (π.χ. βόλος αρπαγή τα κοσμήματα) - κάτω σε ~~[illegible]~~ κρίσης, μπαίνει, ...

σην αυθρωποκτονί όταν εξαπολύεται ενέργεια κατά του ευ. αγαθού

- κατά τη φ. τηλέτη - ο ~~[illegible]~~ παραβιάζοντας - όχι η σκοπεύοντας

αν δεν αποβλεγουμε στο τεχνικά σκάδια μπορούμε να έχουμε μεν
πολυσπάνιστη διαφορά που να οδηγεί σε ποικίλες πράξεις.
- με το να διαφρήξει το σπίτι δεν μπορούμε να κακαμίβουμε τι θέλει
, σπάζει κ' αυτή η συμπεριφορά να οδηγεί σε πολλές πράξεις.

⇓

<u>αλλά</u> αλλο το θέλει μπορεί ~~αλλ~~ κ' αλλο τι θεωρούμε
στοιχείο εγκλήματος.
=> το αδίκο της απόπειρας δεν είναι λόγο αντικείμενο αλλά
κ' υποκειμενικό κ' νοηματοδοτείται από τον δόλο.

η αιτιολογ. έκθεση αναφέρει πν αντικειμ-τυπική θεωρία αλλά το γράμμα
του νόμου (42 πν) "αρχίζει να εκτελεί τον περιγραφόμ νόμο στην πράξη"
ο νόμος δεν μέτι κάτι πάρα πάνω άρα κρίσιμο είναι στοιχείο.
Το πότε αρχίζει η εκτέλεση όχι λόγο στην σκανδάλη αλλά κ'
στις προηγούμενες συναφείς πράξεις
- δεν μπορούμε να μέμε ότι οι προηγούμενες πράξεις δεν
είναι αξιόποινες - δεν παρέχουν αφάλεια! άρα κ' οι προηγούμ.
συναφείς πράξεις πρέπει να θεωρηθούν.
η αιτιολογ. έκθεση τις αποκλείει αλλά ~~π πρόθ~~ ο νόμος όχι!
υπό το καθεστώς του γράμματος του νόμου είναι υποστηρίζεται
κ' η άπαγη ότι οι συναφείς πράξεις αποτελούν. (+ το υποστηρίζει
κ' ο Μυλωνόπουλος)

- ρύθμιση αρ 44 - Υπαναχώρηση από απόπειρα.
- βάλλω φλύαρο κ' περίπλοκο-.

- περιπτώσεις υπαναχώρηση από απόπειρα.

2 βασικές υπαναχώρησης.

ο Α θέλει να σκοτώσει τον Β ν' απαιτώνει 5 σκοτώνει αλλά ρίχνει 3 γιατί βεβαιώνει ν' σκοτώνει ή βαίνει ου οπίσω αλλά τελικό υπαναχώρα ν' θέλει ή δεν κλέβει

υπαναχωρά - αλλά ειχαμε αρχή εκτέλεσεως, σκοτώνει - υπαναχώρα

⇓

ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΜΗ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ!

(π.χ.) ο Α θέλει 5 σκοτώνει ν' ο Β σπαράξει από τα κόνα ν' ο Α βεβαιώνει ν' τον δίνει το αντίδοτο.

⇓

ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗ! (έχει πράξει ό,τι πρέπει ν' πρέπει να πράξει κεία άλλη

→ και σας 2 έχουμε αρχή εκτέλεσεως.

αποχή - δεν κάνω όσα έπρεπε να κάνει.

- σπο υπαναχ. από βη πεπερασμ. ξεκίνησε την πράξη αλλά δεν ε-πράξε κάθετι που χρειάζονταν. συνίσταται σε βία αποχή από περαιτέρω. τελείωση εγκλήματος.

έχει πράξει ό,τι χρειάζονταν ν' θα έρχετο το αποτέλεσμα. ν' συνίσταται σε βία θετική ενέργεια που παρεμπόδιζε την ενέργεια

- σπο πεπερασμ. έρχεται ως σκοτώνει ν' αλλά δίνει βίας θετικής πράξης έδωσε το αντίδοτο για να

η πεπερασμ. δεν πρέπει να συγχέεται με το τετελεσμ. εγκλήματος

44 §1 → βη πεπερασμ. απόπειρα → ατιμωρητη "χρωνή γέβυρα"

44 §3 → πεπερασμένη απόπειρα → ποινή απόπειρας βεβαιώνει σε εδ.α'. αλλά. = διπλή βείωση της ποινής.

γιατί; βεβαιώνει απαλλία να μη κάνεις όλα ν' να υπαναχωρήσεις αρχόμενα

που έχουν υποστηρίξει ότι η περιοχή σύνολο. Υ' πάει στο
αυτό αντίστοιχο;
πχ. Θα βάλω ευκαρία δύσκολη θα βάλω ότι είναι υποσύνολο
αυτό η περιοχή. → όχι! Δεν υποστηρίζουν αυτό
αντίστοιχο! ⇒ αποτυχημένη απόπειρα.

Διαφορά η περιοχή από αποστολέα.
↓ ↓
ήρθατε να κάνω η υποστηρίζουν είναι υποχρεωτική
περιοχή Υ' δω τα έτσι.

το παράδειγμα φαντάστηκα είδαμε [όχι επιτυχημένη απόπειρα.]
→ είχε θα 6 δύσκολα έρθει η λίγο. Έχουν αποστολέα η
η περιοχή απόπειρα;

πχ Ο Α έχει 6 δύσκολα Υ' εξηγήσει από πριν να χρησιμοποιήσει Υ' ως 6.
αυτό είναι 1ο πυροβολισμός.
παραγωγή: έχει αποφασίσει να τα σκοτώσει αυτό έχει εγκληματίες Υ' σταθεί ότι
1ο πυροβολισμός.
⇒ 3 θεωρίες.
1ο (που δεν υποστηρίζω) εγκλήματος ενέργεια είναι βίαιη: σοβαρή
τα εγκλήματα είναι βίαια - αν δεν τα χαρακτηρίσουμε - η περιοχή
γενικότερα είδαμε δεν μπορούμε τέτοιο που είναι καλό
έχει το εγκλήματος είναι βίαια.
2ο - σοβαρή θεώρηση δικαιολογεί αυτή ενέργεια
τα εγκληματικά έργα - δεν ενδιαφέρει η σοβαρή τα
αποστολέα πυροβολισμός - αν πχ - έτσι τα 1ο δεν αντέχει
είναι έχει Υ' υποστηρίζει από τη ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΟΝΟΥ
≠ θα είχε Υ' τα 6 σκοτώσει → ΠΟΛΥΧΗΜΕΙΑ.
3η = τα υποστηρίζουν σπίτια πράξεων. Θα επιτυχημένη ενέργεια
κατά σύνολο πυροβολισμός είναι μια αποστολέα απόπειρα - η
δεύτερη υποστηρίζουν

Δηλαδή τα δύο
είναι 2.

Δηλαδή - σύνολο.

δηλ. στην 1η σφαίρα που πήρε στο πλάι → αποτυχημ. αντίστοιχα
κ.τ.λ. η 2η → αποτυχημ. αντίστοιχα → αποτυχημ. αντίστοιχα
και στοιχεύσεις ν' το κατεβάσει → πεπερασμ.

ν' δεν είναι υπαναχ. από μη πεπερασμ. αντίστοιχα

η συνολική θεώρηση αφαίρεσε όλους τους πυρόβολ. συνολικά στην αυτοτέλεια έχουμε πύλλες όσες ν' οι πυρόβολισμοί.

→ αν κάποιος ρίχνα 99 σφαίρες ν' την 100η δεν πν χρησιμοπ. θα πούμε ότι τα 99 δεν είναι τίποτα;

η διαφορά λεπτό των 2: συνολική. όλοι οι πυρόβολισμοί θα θεωρηθούν ως 1. → μη πεπερασμ. αντίστοιχα αυτοτέλεια. κάθε πυρόβολ. μια αυτοτελή αποτυχημ. αντίστοιχα που δεν μπορεί να υπαναχωρήσεις.

→ με τον παλαιό ΠΧ πίσω ένα εκ των ~~[illegible]~~ αποτυχών θεωρ. με τον νέο ΠΧ επιδεικνύει μια πολυπραγματοσύνη → 44 ξ2.

με την διαπόπτωση φαίνεται να πηγαίνει υπέρ της αυτοτέλειας - στην επαναλαμβαλ. αντίστοιχα όλοι οι προηγουμ. συνολικά προηγούμενα γνώμενα

εκούσιο υπαναχώρησης → το διαβαλλόμ. μόνοι μα

28/5/21
180

αρ. 44 ΠΚ - στη βασική διάκριση από τη πεπερασμένη απόπειρα (§1) = υπαναχώρηση χωρίς τη κείμενη όμως των ενεργειών
(§3) πεπερασμένη απόπειρα = έχει τελέσει όπεξ τις ενεργειες κ' υπαναχωρεί λέσω θεκτής ενέργειας.

διάκριση σε υπαναχώρηση από τη πεπερασμένη απόπειρα κ' απολυχήλενο εγκλημ.
↓
κάτι το παν αυτά το εγκλημ. δεν τελεύτα.

+ επαναλήψιμη απόπειρα ⇒ θεωρία της αυτοκτίκας της επιλέρων πράξης. → κάθε πυροβολ. συνιστά απολυχήλ. απόπειρα
θεωρία της συνολ. θεώρησης

Με το 44 §2 = υιοθετή την θεωρία της αυτοκέρειας των επιλέρων πράξεων (αφού κάνει λόγο για απολυχήλενο εγκλημ.).

— γιατί είναι εσφαλμένη αυτή η διάκριση;
~~η~~ η τιμώρηση της §2 υπάρχει κ' στην §3. = σαν απόπειρα λειάλεν στο λιβ.
↓
πεπερασμένη απόπειρα.

Ενώ στην §1 παραλείπει αυτιμώρητος. το άδικο της §3 είναι βαρύτερο (έχει κάνει τα πάντα στην §3).

→ ~~[illegible]~~ αν δεν υπάρχει η §2 θα ειχαμε απολυχήλενο εγκλημ. που δεν νοείται υπαναχώρ. κ' θα τιμωρείτο βάσει §3, όχι όμως με δικτή υπαναχώρηση.

→ γιατί ο νέος ΠΚ του τιμωρεί πλέον διαφορετικά; αυτ. εκθεση. + η §3 να τιμωρείται με δικτή λείωση
ενώ λόγο με αυτή λείωση που οικοθέλης απέχει.
↳ αμφιβόλου ορθότητος καθώς αφού υιοθετείται η αρχή της αυτοκέρειας με κάθε πυροβολ. να θεωρείται απολυχήλ. εγκλημ., άρα ο υιοθέτης αυτιφάσκει στην δοξαστεί χωρίς που επιλέγει. ~~[illegible]~~

→ Για υβριδική ζώνη που δεν ανάδει με καλία από τις θεωρίες κ' αυτού αυτορά τη αποκαλεύη ν' επαναγωγήλη.

αν π.χ. δράσης με 6 σφαίρες ν' ρίξει πρ. 5 → §2

αν π.χ. 1 σφαίρα π' αποκαλ → απόπειρα

αντιδαμική ρυθμ. → όταν απτερος δράσης με 1 σφαίρα δε θα τυχει κανεως ενεργεμβατη αμα ο δράσης με 30 που ρίχνει τις 29 θα τυχει ως επαναγωγίλη αποκαλ. απόπειρα με 2ημή λείωση.

⇒ το άνω αποκαλ. περιαθωριακή γήτηλη γιατί σπανίως αποκαλ. την πράξη ν' λάμου δεν εκρεπε να γίνει βεταρρυθμίο

αρ. 44 §3 εδ.α' → σπαναχωρ. από πεπεραιολ. απόπειρα - διπλ. λείωση πο.

εδ.γ' ⇒ π.χ. ο A ρίχνει του B στην θάλασσα για να του πνίξει αμα πέλτη στη θάλασσα για να τον σώσει. Όλη περνάει ο δ ν' τα σώζει του B.

ίδιες συνέπειες με εδ.α'.

εδ.δ' ⇒ εξηρακτη λειτάνοια. = στο εδ. λέρος λεια τη τελεια της πράξης, η εξηρακτη λειτάνοια, η αποκαταστ. σκάβης οδηγεί στην εξάλειψη αξιοπ. π.χ. 405 §2 ΠΚ.

→ ο A υπεί απάνη εις βάρος του B πυλώτα δαχυνεύ. αξία 10 € σε 5000 €. αν ο A με δεν τη θέλα ν' πρεν τζεκανεί υπ. υπόπονος ή καταγορά. αποξηλίωνα πλήρως τη γηλιωθέντα, εξαιτίλεια το υπόπονο

→ ο A παρά στον B ένα δήθεν κατάφρο αυτοκίνητο τοιο είναι λειαχαριοβένο. με κατάθεση χρηλάνω σε τραπεζικό λογαριασμό. ο A αναλένει την επέλεση του αποτελέσματος. τότε ο A λειτάνοτι κ' υπάρχει υπαναχωρηση από πεπεραιλεύη απόπειρα (εδ. δ')

πεπεραιβέντα κάθως ερωτήσε ότι έπρεπε. κάθως το εγκλήμα βέβαι
στην αντίστοιχα. και δεν ολοκληρωθεί θα παραβεινεί αυτόφωρος.
- αν ο Β είχε κακοβάλει το ποδ (κ επήρε γαλία) κ' ο Α
τα επέστρεψε → 405 §2

τεκμεσβέντα απάτη.

άρα αν η κεκμεσβ απάτη τελείθεκαι με το 405, στην
αντίστοιχα του εδ.δ' πρέπει να εχουμε κ' εδώ πληρη απαλλαγή
ποινής, άρα το εδ.δ' θα μεει ότι η υπαναχωρ. από
αντίστοιχα θα υπάρξει με δηλή μείωσε η δυνατ. απαλλαγ
με τον ρητή αρόβλεψη εξηρακτικη βεβαιοτεκα απαλλαγόσεκα
με το εδ.δ'.

§4 → η υπαναχώρηση είναι προσωπ. λόγοι απαλλαγής από
κ' ποινή, ωφελεί βόλο αυτόν που υπαναχωρεί. αν η
παρεβπόδιση
πχ ο Α χορηγεί δηλητήριο στον Β κ' το ρίχνει στον Γ
κ' ο Β βεκαιθεί, → η υπαναχωρ. του Β δεν θα ωφελεθεί
τον Α.
είναι δυνατόν η μη ολοκληρωθ. του εγκλήματος, να οφείλεται σε
ενέργεια τρίτου κ' όχι του συμβετόχου ⇒
πχ ο Α συνεργός χορηγεί στον επίδοξο αυτουργό κοπή, Β
~~[illegible]~~ ένα τρυπάνι γιά να διαφορήξει το χρηματοκιβώτιο.
εισέρχεται στον σπίτι ο Β κ' φεύγει → §1.
αν ο Α που χορηγήσε το τρυπάνι το αφαιρεί από κ'
χέρια του Β → §4 → θα ενοφέλεται του Α ως
αυτόφωρο.

πχ ο Α παρέχει στον Β δηλητήριο κ' ο Β το βάλει στον Γ
ο Α εφαιρεία κ' χορηγεί στον Γ το αντίδοτο κ' δεν πεθαίνει.
ο Α αν δεν παρεβαίνει → συνεργός 299.
ο Β » » » ο Α → αυτουργός σε 299
ο Α με τον παρέβασε κ' χορήγεια αντίδοτον επικυρχάτει

να εφαρμ. στο προσωπο του με την §3 να αναλύρηκε ως ο
B κανονικά.

Αρ. 29 ΠΚ - για τα εκ του αποκτεσθαντος διακρινόμενα γεγονότα
(που επήρθαν διατάξεις με τον νέο ΠΚ).
- για τα ύρη: ως γνήσια γεν. μέρος
κ' στο ειδικό (αρ. 306 §2 - εκ του αποκτεσθ. διακρινόμ.
έκθεση -
αρ. 311 - δανατηφόρος σωφ. βλάβη
αρ. 380 §2
αρ. 385 §2 - (αλεσύνη μεταφ. βασικού
κ' βαρύτερου

η λογικά του εκ του αποκτεσθαντος διακρινόμ. εγκλήμα
π.χ. ο A επιτίθεται κατά του B για να του μπουμεγκη
κ' του δίνει μια γροθιά κ' ο B παθύνει σοβαρη γκεφαλ.
βλάβη κ' πεθαίνει. ⇒ εκ του αποκτεσθ. διακρινόμ. μπορεί
κάθε μπορούσε να προβλέγει (έχει υπαιτιότητα αμέλεια). ← από της πράξη της μπορεία επήρθε βαρύτερο αποτέλεσμα (ο θάνατος)
κ' προβλέπεται βαρύτερη ποινική μεταχείρηση.

για να τιμωρηθεί ο A με κοίβια της §2 380, ο θανάτωνα
πρέπει να αποτέλεται τουλάχιστον σε αμέλεια του δράστη (αρ. 29)

το αρ. 29 ΠΚ χρησιμεύει για τον προ-προηγούμενο π.ν του Μάσσερ
καταλογίζονται όλη οι πράξεις αντίρρηται
π.χ. από μια βίαρη ~~γρα~~ γραμμονική σε αιμοδιλεύ κ' του επιφέρει
του θάνατο που για του θάνατο δεν έχει καθία αμέλεια.
με τον ν. Μάσσερ θα ~~είχε~~ ~~[illegible]~~ καταλογίζονται αντίρρηται οι
δεν είχε υπαιτιότητα. πράξη που αλλάξε με τον ΠΚ 1950.
που έθεσε έστω την αμέλεια.
ο αποκτεσθ. της αντικειμ. ευθύνης δεν μπορεί κάποια αιχέω
να τιμωρείται ελφύσου δεν υποβάλλεται σε επιμέλεια του

άρα δε το αρ. 29 ΠΚ → αποδεχή αυτεκδ. ευθύνης 1ο

2ο + στη τα του αποτελεσ. διακρινοδ. υγιεινδ. επιβαρύνεται
η ποιν. δεκαχειρ. του δράσ. κάθεως επιδεινώνεται.
αν δεν υπήρχε το 380,2 ν' το ~~240~~ 29. θα είχαμε
ανθρωποκτ. από αφέλεια 302. - αμπτή και' ιδέα σφρονή δε - 380
κ' θα είχε δοθ προσκαιρή κάθειρξη ενώ δε το 29
έχουμε ~~α~~ επίκαιση τη ποινή ν' ίσως ισόβια.

π.χ. 311 πεθαίνει από θανατηφ. σωφ. βιάβη ν' δηλώνει να το άχε
προβλεψει. αμέσ. θα αχαμε απλή σωφ. βιάβη δε αμπτή και' ιδέ
σφρ. 299 + άρα το ποιν. 5 επτη.
ενώ το 311 δέρτα βαρύτερη θανατ. ποινή
• για ποιο λόγο να έχουμε τη αποκλίση αυτή;
διότι η επέλευση του θανατού του Β αποτελεί τη προσ.
ενοι τυπικοι κινδύνου, που χαρακτηρίζει το τυπικό εγκλήμα.
ο δύνατο αποτελεί προσ. κινδύνου που χαρακτηρίζει το τυπικό
εγκλήμα.
η πρόκηση βαρύτερου αποτελεσμένου ενέχει δια δεξιότερη αποτελεί
που δικαιολογεί τη βαρύτερη ποιν. δεκαχείρηση κ' ούτω
του νόμοθετη στην προβλεψη βαρύτερων ποινών σε αξιόμενο
δε τη σφρονή. → προσβαλλόμενο ο κίνδυνος που χαρακτηρίζει
το τυπικό εγκλήμα ν' ένοι επέρχεται κ' το βαρύτερο.

η επιβολή όλων βαρύτ. ποιν. κορυφώνεται δηλαδή να δέρτα
δυσανάλογα αποτελεσμένα. κ' ευδεχόμενα αντίθετα στην αρχή
τη αναλογικότητα.
→ προβλέπει ενιαλλακτ. ποινή προσκαιρή κάθειρξη 10 ετων.
για να δεκαριάσει το γήτηδ. (που δεν υπήρχε στην προϊσχύσαντα ΠΚ).

Επίσης στη κατηγορία αυτών των εγκλ. αποκτήτα αλεξότητα - στενή σχέση αλέση συνάδεκα λεκτή βασικού εγκλήματος + βαρύνεραν αποτελέσματα πρέπει να υπάρχει μια ΑΝΕΞΟΤΗΤΑ πέρα πς έστω αλέξεια αλεξότητα υπάρχει όμως το βαρύτερο εγκλήμα συνιστά αποτέλεσμα στο ευ δυνάλτη βασικό έγκλημα.

να πραγματώνει κ' έναν επιπλέον κίνδυνο

Πολε δεν υπάρχει αλεξότητα; π.χ. ο Α αυτεί σωμ βία κατά του Β

κ' του αφαιρεί το πορτοφόλι. ο Β καταδιώκει του Α για να πάρει τα χαρτά του πίσω. ο Β γλιστράει κ' σκοτώνεται. αν ο Α φτάνουσε να προβλέψει ότι πίσω ολισθηρός δρόμος (για να υπάρχει αλέξεια) όλως, ο θάνατος του Β από τον ολισθηρό δρόμο δεν θεωρ. να αποδοθεί σκοτ κίνδυνο του βασικού εγκλήματος της ληστείας. η πραγμάτωση του θάνατος δεν αποκτεί πραγμάτωση του κινδύνου του βασικού εγκλήματος.

κ' π.χ. ο θάνατος δεν αποκτεί πραγμάτωση του κινδύνου στο ευ γένη βασικό έγκλημα → δεν υπάρχει αλεξότητα

→ ο θάνατος του παθόνευ δεν υπέχει σε σχέση αλεξότητας. κ' δεν θα εφαρμοστεί το εν του αποτελεσμ. σχεδ. διακρινομ. έχει αυτά η αμηθής σωρρυή.

προτ. αυτή

Θεωρία του αντικειμ. κατηγορίαν: ότι δεν αρκεί αντίθεσα στο αποτέλεσμα κ' τη πράξη αντ. συνάδεκα βάσε conditio sine qua non. αυτά θα πρέπει επιπροσθέτως να πραγματώνει έναν επιπλέον κίνδυνο

π.χ. να πατάξει ο πάλληρας θεία λε το αεροπλάνο για να πεθάνει κ' πράξη

φέρει ο αυτήρας ποιο. ευθύνη;

έχουμε τη θεωρία της conditio sine qua non (αφαιρούμε τη αυτία για να δούμε αν υπάρχει το αποτέλ.

δεν θεωρούμε να υπαγάγουμε κάποιον "στο σκοτώνω" λε το τη του σκοτίου τεχνίδ.

σε αντικειμ. επίπεδο στο βαθύνεται, καθώς δεν αρκεί ~~...~~ αιτιοκλόνος να προκαλεί το αποτέλεσμα αλλά να παρουσιάζει ένα ιδιαιτερά προσόφορο κίνδυνο δεν παράγθη κίνδυνος που να αποδοκιμάζεται από το δίκαιο (θεωρία του αντικειμ. κατα - προμήθηκε αλλά δεν είναι αντικειμ. καταλογισμ.

↓

Μόλυνση.

το προαπαιτούμενο της αβεσότητος δεν είναι τίποτα άλλο από ειδικότερη εφαρμογή του αντικειμ. καταλογισμού αυτοτελώς αν ακολουθεί κάποιο του αντικειμ. καταλογισμ. το σωλήνο αβεσότητας στο αρ. 29 (διακρινομ. εκ του απο αποτέλεσμα γενικών και προϋπόθεση

4/6/21

11ο

~~...~~

(επανάληψη προηγούμενου μαθήματος)

η προβλέψη του 29ΠΚ, ότι εφόσον επιμένη η βαρύτερη συνέπεια να αποτελεί η αντικειμ. ενθύνη, η δε επίκαση της ενθύνης να επέρχεται τουλάχισμον με αβέλεια. → ① αποτελεσμ. αντικειμ. ενθύνη για κάθε βαρύτερο συνέπεια. → να συνιστά αυτότερο αβέλεια.

το βαρύτερο αποτέλεσμα του βασικού

② επίκαση ενθύνης για το βαρύτερο έγκλημα

αυτή η βαρύτερη ενθύνη επέρχεται με Σύνηφεια. (το βαρύτερο αποτέλεσμα είναι αποτέλεσμα ~~...~~ της βασικής πράξης.

παιδοκομίες αλλαγές στο 29ΠΚ

① για να έχουμε εκ του αποτελεσμ. διακριν. έγκλημα, το αυτότερο έγκλημα να συνιστά αυτοτελώς έγκλημα από αβέλεια.

→ 380 §2 → είναι βασικό έγκλημα (βία, απειλές, αφαίρεση)

+ βαρύτερο αποτέλεσμα θάνατον (σωμ. βλάβη

το εκ του αποτελεσμ. διακρινομ. γνώτης

→ το βαρύτερο από αποτέλεσμα θα πρέπει να υπάρχει

ως αυτοτελές εξ αλλοτρίου εγκλήμα. ⇒ πράξεις που γίνεται (302 ή 314)
η άρα υπάγεται στη ρύθμιση του 2α.
υπήρχε μία απόφαση σ' αυτό που καθορίζει σήμερα ο ΠΚ.
υπήρχε μία αλλ' απόφαση που υποστήριξε ότι δεν πίαν ανάγκη να
τιμωρείται αυτοτελώς.
⇒ σε περιπτώσεις είναι ότι το ~~[illegible]~~ αποτελεσμα εκ
κ' αυτή εγκλήμα εξ αλλοτρίου χωρίς να είναι ν' αυτό
απαραιτήτως να αλλοτρίωσε ηχ. 285 §2.

(βασικό εγκλήμα: παραβίαση μέτρων
στο βαθμό του βαρύτερου βαθμό μεταδοσης
σ' άλλο ανθρώπου ~~[illegible]~~ κ' αυτοτελές
μέτρο. στο βαθμό όμως για μεταδοσης σε ζώα
δεν υπάρχει αυτοτελές εγκλήμα
άρα δεν μπορεί να αποτελέσει συστατικό
στο εκ του αποτελεσμ. διακριτικό εγκλήμα

η §2 + διακεκριμένη μορφή του
εγκλήμαος θέλει δόλο.

η πρακτική συνέπεια είναι ότι αποτελεί εκ του αποτελεσμ. διακριτικό
(δόλος παραβίαση μέτρων + αλλοτρίου στο μεταδοσης σε ανθρώπου)
αλλά η μεταδοσης σε ζώα που δεν συνιστά εκ του αποτελεσμ. διακριτ.
εγκλήμα (δόλος στην §1 κ' δόλο μεταδοσης στης ανθρώπου σε ζώα)
ενώ στη μεταδοσης σε ανθρώπου (δόλος στο παραβίαση μέτρ.
κ' αλλοτρίου στον ανθρώπου).

(πως θα γνωρίζουμε κάθε φορά αν είναι το βαρύτερο αποτελεσμα εξ αλλοτρίου
προβλεπόμενο; δεν υπάρχει επιλογή από το να ξέρουμε σε κάθε
περιπτώσεις)

(2) ενώ το προϊόχυσαν δίκαιο προέβλεπε αλλοτρίου, το νέο δίκαιο
τουλάχιστον σε αλλοτρίου
→ μη γνήσια εκ του αποτελεσμ. διακριτ. εγκ.

Η γυναίκα είναι δίχρι ως βασικό ν' αξίζει σε πόση το βαρύτερο
π.χ. ο Α θέλει ένα σπίτι ως Β ο Α χρεώνεται ως Β
ν' ο Β πεθαίνει => 380$2 (αντί αξίζουν 380$1 + 302).

Ως Η γυναίκα ≠ δίχρι ως βασικό + δίχρι ως βαρύτερο.
⇒ όπως θα εξαρτώνται ν' είδι τι σε τον οικογεν. δικαιο.
εμπίπτει.
24 ⇒ "ευλόγιστων αξίζει" ⇒ άρα θέλει ν' δίχρι
αφού η πράξη να Η υλικούς βαρύτερα δ' αίτη δίκαιη.
ο Α θέλει δ' σπίτι ως Β ν' τον χρεώνεται Η
όλοι να θέλει χαρούμενα. → τι κάνει σε προϋπόθεση.
(~~304 εαρ~~ 310 - βαρύ αυτ. δικ)
↳ το 24 ΠΚ αναφέρει ότι θα εξαρτώνται το 380$2
(πάνω αυτό ν' σε δίχρι) εκτός αν υλικούς βαρύτερα - ~~ΧΧ~~
σε αίτη πράξη.

σε αφήσει και ίδιαν αξίζει
380$1 + 310.

αν δεν εμφανίζει το 380$2 ν' εμφανίζει ~~380~~$1 + 310.
Θα υλικούς, όπου κανείς ίδιαν αξίζει (94$2) άρα θέλει
προσωπικά κατάστημα (θέλει τα 15 χρόνια). η μόνη τους σε τον
αναιρεί. 380$2 ~~σε~~ δεν αλλάζει ότι τοίχια. άρα η
πρώτη το βαρύτερο ~~ότι~~ ως 380$2 πάλι η μόνη τι αξίζει
άρα θα εξαρτάται το 330$2 (αυτό ν' αν τον πρώτο υπέρμα δίχρι)

(π.χ.) θέλει ο Α ως σπίτι ως Β ν' τον πουλήσει * τον αξίζει
αλλά χρεωστικά.
το 380$2 ≠ έχασε τοίχια
α εξαρτάται το βασικό έμπ. 380$1 ν' βαρύτερο
249$1 κ τοίχια. ⇒ θέλει ως τοίχια + 15 εκ (βαρύτερα από
το 380$2).
παρόμοια κανόνι ως σε τον αναιρεί. αν βαρύτερα, κ αξίζει να σε
αυτ. αν έχει δίχρι θα αξίζει ν' τι 2 περιπτώσεις ν'
δεν τι αξίζει κ τι βέβαιο αν η αξίζει και ίδιαν αξίζει αλλά σε
βαρύτερα → θα εξαρτάται τον αξίζει και ίδιαν αξίζει πάλι ως 24ΠΚ

αν έχει αξίζει
πάνω αυτό
αν αξίζει
εξαρτάται ν' τι
2 περιπτ.

κ' ελοι με τον νέα ρύθμιση δεν έχουμε αντιστοιχίες αντινομίες, όπου εξαιρέσεις στον προϊσχύσαντα ΠΚ.

πχ. $306_{§2}$ - εκθεση.

έχουμε μια έκθεση που προτανείται από αλεξία βαρκί σωμ. → $306_{§2}$ περιπτ. α'

αν υπάρχει δόλος; στο $306_{§2}$ η στην συρροή;

↓ φυλακή

↓ $306_{§1}$ + 310 ⇒ ποινή κάθειρξης
(βασικά) (βαρύτερο)

↓ βαρύτερο.

αν προτανεί δείνακα. $306_{§2}$ περιπτ. β' → κάθειρξη ενα 10ε

η $306_{§1}$ + $249_{§1}$ ⇒ βαρύτερη

↳ το βαρύτερο θα εφαρμοσεί ν' όχι αντιθετα το $306_{§2}$ λόγω νέας ρύθμισης του αρ. 29 ΠΚ.

πχ. αν ο Α εισεβεί ν' έχει ενδεχόμενο προϊκ. σωμ. βαρκί (ν' όχι αλέξο α' βα βλάβη ν' όχι επιδιωξη. αν δεν έχουμε επιδιωξη

συρροή $380_{§1}$ + $310_{§1}$ εδ.α'. → για το βαρύτερο αποκλεύμα θέλει ενδεχόμενο η β' σωμ. → $380_{§2}$ → βαρύτερο

↓ εξαφρύτερο

όλον έχουμε βαρύτερο αποκλ. δεκτίκωτ συρροή έτσι αν ενδεχόμενο ($380_{§1}$

κ' στην ένα του αντιστοιχ. διακρινομ. εκβιάζω → $385_{§2}$

πχ. ο Α βλάκει στο σπίτι του Β ν' του εξαναγκάζει να υπογράψει μια άδεια χρέους

βάζω ο δίκαιος είναι ενδεχόμενο είναι.

πχ $385_{§2}$ → αντιστοιχία $380_{§2}$

(*) στο 310 για σοβαρκι σωμ. βλάβη ενω τίνα σε του αποκλεύ. λαμ. στην παλαιό ΠΚ πέον, δεν είναι.

↳ ο Α βλάκει σπίτι του Β ν' με βίαι του εξαναγκάζει σε άδεια χρέους (αντίστοιχα).

προτεινεία βαρκί σωμ. βλάβη (εκ προθέσεως) $385_{§6}$ + κοινός → βαρύτερο.

συρροή $385_{§2}$ εδ.α' + σκοπίμων

υπό του νέο ΠΚ, ο Α θέλει να διαφύλαξε τα δίκα του Β ν' ο Β δίκα παράγωνα, άρα ίσοι συρρόπη. βασικ-308 §1 (2 έτη) - το βαρύτερ-314 §1

συμφέρεται στο αλέγκα (2 έτη).

είναι μέσα η κακαρχήσει. του 310 και εκ του αποτελεύ

310 → ενδεχομ. / η άλεσο 6 βάθλο → ηλιθέλι

→ στοιχοθέσει → κακούργηλα → καθειρ.

συλλειτική στο αρ. 29 ΠΚ.

πχ ο Α προκαλεί στον Β τον αποθ. να τηρεσει μποτία κατά του Γ.

ο Β πάει, τον γρονθοκοπεί για να κάλυψει τον αντίσταση του Γ, αλλά ο Γ πεθαίνει από αλέγκα του Β.

380 §2 → Γ.

όλοι για τον Α και πθ. αυτουργ. αν υποθέσουμε ότι ο Α δεν είχε καλλά αλέγκα ότι προς τον θάνατο του Γ. δεν έχουμε θέλει. αν ο Α όλοι μπορούσε να προβλέψει τον θάνατο (αλέγκα) του θάνατο του Γ. τι γίνεται αν ο Α έχει αλέγκα στο βαρύτερο γεγονός;

Με τον παλαιό ΠΚ → 1η άποψη: κοινή συλλειτική για συλλειτική ν' στον ν' Α: (46 ΠΚ) - ηθικός αυτουργός.

(δόλος αν βασικό + αλέγκα στο βαρύτερο

→ και ο 2 θα τιμωρηθούν με 380 §2 με κοίβια.

αν δεν είχε αλέγκα στο βαρύτερο δεν θα του κακαρχήσει θα τιμωρηθεί ως πθ. αυτουργός ~~στην~~ στην 1 πράξη.

2η άποψη: η συλλειτική προσπαθεί δόλο του συλλειτικού.

άρα δεν τίθεται πθ. αυτουργία στο εκ του αποτελεύ. διακρινόμ. του Β ν' ~~...~~ να εφαρμόσει το 46. άρα ο Α δεν μπορεί να εφαρμόσει και ιδέων συρρόπη με αυθρωποκτ. από αλέγκα.

στο βαρύτερο αποτ. δόλος υπάρχει μόνο στην μποτία όχι στον θάνατο

του Α για πθ. αυτουργία στην §1 ν' παραλυτουργία §2 με του Β για τον θάνατο του Γ αλλά αυτό ουσιαστ. σε εμφρόνιμη τιμωρηθεί στον θάνατο θα τον θεωρήσει

ο νέος ΠΚ εκφρ. τη διαγραφία, θέλει αν η ποινή σε ως ανοχή
ηπιότερη απ' τη π.δ. ανωτέρω ν' αν αθέτησε
έτσι αν οΑ έχε αξίωμα απ' όλους τους Γ, είναι ν' ον Α 380 ημ.
άρα υποτίθεται η 1η απαρτ. εκτιμήσε αν υπέρα αξίωμα
απ' όλους αν βαθμό εχρήσε δεν πάει 380 ημ.
εάν όμως ο αθέτης δεν είχε αξίωμα (ο Α) αλλά
υφιστό με π.δ. ανωτέρω απ' τη ν' ο Β δε ως σε ως ανωτέρω
* το ίδιο θα βγει ν' απ' αναστολή

αναίρεση απ' σε ως ανωτέρω γραπ. - 42

π.χ ο Α βγαίνει απ' αυτό ο Β για να τον χτυπήσει. απ' τον φοβισμένο
ν' πάθει. όμως δεν προλαβαίνει να εκδικηθεί όπως καθώς αμέσως
προσπαθεί η αναίρεση τη μορφή εφαρμόζει απ' τον δίκαιο
απ' τον προϊόν. ΠΚ εκφρ. διαγραφία:
- αναίρεση χρειάζεται δόρυ (42 ημ.)
αν είναι υπέρ. μεγαλ. 380 ημ. ή λιγότερα.
από τα προϊόντα ΠΚ προκύπτει ο χρόνος διαιτησίας από
380 ημ. ή λιγότερο βάσει αρ. 83 ΠΚ.
— η αξία απαρτ εφαρμ. αναίρεση όχι απ' τη δίκη, όχι απ' τη αξίωμα
εφαρμ. αναίρεση απ' βασικό όχι ~~όλους~~ όμως αναίρεση απ'
χρόνια. → ν' πρόκειται ~~τη~~ αρχή και ίδια αφορά
απ' ο νέος ΠΚ → 1η απαρτ → δίνεται αναίρεση απ' τον ως σε ως
ανωτέρω. διαγράφω εφαρμ.
— δεν πρέπει πλέον εφαρμόζει ν' σε 'σαν δε πληρώσε
τη βλαβερή πράξη.

εφαρμόζει η αξία βαρύτερη πρέπει απ' τη δίκη απ' τον χρόνο τη αναίρεση

απ' η ίδια η αφορά αξία απ' βαρύτερη πρέπει δεν πάει απ' τη
απ' για τη αφορά 380 ημ.

δε εφαρμόζει η αξία απ' βαρύτερη πρέπει απ' τη δίκη απ' τον χρόνο τη
αναίρεση

απ' τον

μόνη απόπειρα 380§2 ⇒ 83 (για λέω) → κάθειρξη (5-15 έτη).

μόνη συρροπή → απόπειρα στο βασικό (15 χρόνια) + 83 (2-8)

σε αμφιβ. και
μέσω συρροπή
με ακυρωμένη αμφ.

→ λέχρι 10 για τον βαρεία ακυρώθηκε

↳ το 94§2 όχι πάνω από προσκαιρη κάθειρξη

επόμενα η μόνη συρροπή δεν οδηγεί σε βαρύτερη. άρα λέκουμε στο απόπειρα

| να δω το πρακτικό του Σεπτεμβρίου | → ήκαν τα γνήσιμα που δίχτηκε για αίμερα.

11/6/21
12:

<u>αρ 49 ΠΚ.</u> - δύσκολο άθρο που πρέπει να λάθουμε η σημαίνει αυτοτέλ.
- αφορά τις ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις.

§1 εδ. α' π.χ. ο αμοιβαίος Α προκαλέσω να επιτυχει ημ. τεκτονικ.
+ ημ. δικαστήριο προκαμή στον υπόμνημα Β (του Δήλου)
να εκδώσει γαμικό πιστοποιητικό γεννήσεων του Α.
→ Β - 242 (γεννή βεβαίωση).
→ ο Α πθ. αυτοφόρος.
χωρίς το 49 θα τιμωρούσταν κανονικά π.χ. ο Α ως αυτοφόρος.
⇝ η απόμιση από τη γενική αρχή περιορισμ. τιμωρούσται για την συμμετοχή → αυτός τιμωρούσται με λαυμάτη ποινή (για του Α).

§2 π.χ. ο Β είναι δικαθ. συμβ. κ' η Α ~~[illegible]~~ ω ξύλος τον τον πτέθει να υπεξαιρέσει χρηματικό ποσό. ο Β που είναι δικαθόνων συμβ. (375 εδβ) κ' βρόμι να διαχειριστή τον ξένη περιουσία → άρα ο Β θα τιμωρηθεσπόμενα.
χωρίς το 49ΠΚ, ο Β τουλαχ. ενός έτους κ' βάσει 46 κ' για τον Α ένα έτος. αμφί βάσει 49§2.

οι ιδιαίτερες σχέσεις (π.χ. διαχειρ. περιουσίας). η ιδιότητα του διαχειρ. γένης περιουσίας
λόγω γάμ του συμβέτοχο. A → κατά §1 εδ.β. αμά η ~~[illegible]~~ A
θα τύκα ηθ.αυτουργός στο εδ.β.α! (αρα ενος 2ένη το ποιό η A).
η ιδιαιτερ. σχέση θα μηδεί υπόγιν γαμ του B.

(π.χ) παραποιηση αθεβ. εγγράφου. - 370
ο A ~~[illegible]~~ ανοίγει το γραμματοκιβώτιο ν' ανοιγεί μεν επιστολή γαμ
του B → §1
αν ο καλυμόμενος πράξει το ίδιο → §3 αυτοπρόσωπα

έστω ότι ο A προξενεί στον B ~~[illegible]~~ να ανοίξει → ο B → §3 (370)
αμά ο ηθ.αυτουργός A (βασει 49 §2) μόγω μη ιδιότητα αμά
ηθ.αυτουργός §1 (370).
~~[illegible]~~.

⇒ το αρ. 49 παίρνει κάποιες περιπτώσεις εγκληβάτων ιδιοτέρων
ν' αν αυτά τιμωρούνται αυτοπρόσωπα, αμά όσοι συμβετέχουν
αμά δεν έχουν την ιδιότητα θα τιμωρηθούν ηπιόσωπα.

η συμμορ. του αρ. 49 → οποιαδήποτε ιδιότητα ό' ένα
πρόσωπο ο φορέας έχει αμβηβένη συναίσθ. ευθύνης + κθήκοντος
που δεν αναβένεται από τρίτου συμβέτοχο μη φέρουσα
την ιδιότητα.
→ αρ. 49 §1 ⇒ ως υπάλληλος στο Δήμο πρέπει να έχει συνακόθεια
αμβηβένη / ειδικότερη σκάνη ευθύνης που δεν αναβένεται από
στον τρίτο γαμπ την ιδιότητα.
η §1 αφορά εγκλήματα που θεμελιώνεται το αξιόποινο. (όχι
από ιδιότη).
αν ο A ενα έβηρος ν' γράψει ~~[illegible]~~ ρεννήθηκε στην Ψιάδα
δεν έχει ενν συνεπτοιες (δεν θεβελιώνεται αξιόποινο)

συμφ. αρ 49 §2 ⇒ αφορά εγκλήματα που η ιδιότητα ΕΠΑΥΞΑΝΕΙ το αξιόποινο (π.χ. ιδιότητα διαχειρ. ξένης περιουσίας.

αποκλίνουν από τις γενικές διατάξεις συλλογικής [illegible] –
46 vs 49 §1 – βιβλίον ποινή.
πάντα δεν έχουν οι συλλέκτοι την ιδιαίτερη συναίσθ. ηθηκόνταν τους.

⇒ §1 (παραιτό ΠΚ – δυνατικά βείωση ποινής, πλέον δε νέο ΠΚ υπηρεσιών).

ποιος ο χαρακτήρας των ιδιότητων που επαυξάνουν τα αξιόποινο;
⇒ δύο ιδιαίτερα προσωπικά στοιχεία (αυτά αφορά το 49 – που έχουν να κάνουν δε το πρόσωπο του δράστη).
π.χ. 375 ΠΚ – §2 (κακουργηλ. υπεξαιρ.).
η ρύθμιση του 49 αφορά τα στοιχεία που είναι στενά συνδεδεμένα προσωπικά δε τον δράστη.
για όλα τα υπόλοιπα στοιχεία (π.χ. αξία αντικειμ. → καθονικό στην περιορισμένη εξάρτηση).

αυρία ?

π.χ. αν ο διαχειρ. περιουσίας πάθει τον τρίβη για υπεξαιρ.
↓ κατά τον διακεκριμ. ηθηκό
↓ §1

49 §2 ⇒ είτε βρίσκεται στο πρόσωπο του ηθ. αυτουργού είτε στον φ. αυτουργού
§1 → για φ. αυτουργό πλήρη ποινή για αυτουργ. βιβλ.
αν έχουν τα ιδιότητα ν' οι 2 → δεν τίθεται μήλη εφαρμ. 49.
(και οι 2 φέρουν ευθύν.

• η ιδιαιτερ. νομ. υπόχρεωση ο συμβεωχός επαυξάνει ή θεμιάνει;

πχ ~~υπόχρ~~ έναι πατέρας B σην παραμία βιβλία του παιδί του να πυγίνει.
έχει νομ. υπόχρ. να αποτρέψει τον θάνατο του παιδιού. ο A πάθε
του B (παιδιά) να μην κάνει τίποτε
B = 299 + 15. (αυθαποκτ. τηλεθ. δια παρεκτ. - φ. αυτοκτ.)

ο A (χωρίς νομ. υπόχρ.) → §1 ή §2;

(~~§2 [illegible]~~
→ ηθ. αυτοκτ. §1 - βασιμ. πολιτ. καθεύ δεν έχει ιδιαιτ.
νομ. υπόχρ. ν' δεν έχει υπόχρ. προς εκπλήρωση του καθηκόντος
γονέα.

Εγκλήματα παράλειψεως

τι αλλάζει με του νέο ΠΚ;
<u>αρ. 15</u>

⇒ σκα μη γνήσια εγκλημ. παραλείψεως.
ο νέος ΠΚ μη μετ. από πω μπορεί να πηγείζει <u>ρητά</u>
(σύμβος, συμβ, προηγομ. επικινδ. ενεργεία).
περιορισμένη αναφορ.

· ακόμα ν' σε ακόμη σύμβαση εμπίπτει σην έννοια του 15!

→ ηλεκτρεκτρα: αυθαίρετο δικαίο
μελόνεκτ.: περιορίζονται οι νέες μορφή ιδιαιτ. νομ. υπόχρ.
↓
πχ κοινόντα κινδύνου. - 2 ορυβάτη, ο έναι
πεθαίνει σην γκρεμό δεν έχει υπόχρεωση να πετέξει
μια ορθά σε θεωρία υπάρχει αποκροπή ~~[illegible]~~ πρότεμνεσι.
αμέα με του νέο ΠΚ αποκλείεται αυτό.

② Συνάρτηση ξ2 για βελτιβέλη ποινή

πχ αν ~~κάπα~~ A πυροβολά του B για να του σκοτώσει. υπάρχει προστεύω κανόνα που απαγορεύει ν' έπαιτα κερατικό.

- προσπαθεύω αυτόφερα ότι απαγορεύτε.

Ενώ στον καναγοσύνη επιτείσσει ένα κανόνα (του επιτείσσει να σώσει τον πυλλόβενο

→ βεβαιώνεται αποφίλη στην πράξη παρά στην παράλαγμα. τέτοια αποφίλη υπάρχει ν' στην προγενέσταρη επικαιρά.

υπάρχει η συνάρτηση βελτιβέλης ποινής αλλά αφού εξετείσσεται ποιο είναι η ωέρχεται του παραλείπουσας ~~...~~ για βείωση.

Δεν ευνάκυσται κάποια βείωση ποινή στον καναγοσύνη ναθώς η πράξη είναι πιο απαλλητική (αυτό είναι το κριτήριο για το πότε θα αποκτηθεί η διακρ. ευέργεια για βείωση ποινή)

↓

σε βιβρώσεται αποφίλη όπου εδώ

κριτήριο: η αποφίλη της ωέρχεται

③ 3/ξ2 - νοβ. ηλάνη. - ηλάνη δεν είναι να πιστεύω ότι θετικά αλλά ν' όλον αγωνο πυ απαγορεύω. - η αυτόφορα για έλλειψη κανεθίτης είναι ορθόλεται η νεα ρυθμίη

- συγγνώση είναι η αυτοπόφεσκη ηλάνη → ορθόλεται → προσδιορίζει ακρίβως. → σηβατικό το ατομικό δύνασθαι. → αυτηβέσο βέλρο επιβεβλάς.

ξ2 εδ. 6 -

ξ2 εδ. 6 - δυνητικά βείωση ποινή. → συνυρωνίαι σε βίω ηλάνη που θυρά να αποφαχθεί αν βρούμε να διαγνώσει.

Όσο πιο δύσκολο να διαγνώσει. Θα ~~...~~ ναθίσαιται πιθανώτερη η βείωση

16/6/21 (τετρωνάτο) 13ο

Ανικανώτητα προς κατατρεγοβό 34 ΠΚ.

Ποια είναι η μέθοδος για να δούμε αν ο φαίνεται είναι ικανή η ανίκανος προς κατατρεγοβό;

- βιολογική μέθοδος (= αρκεί η διάγνωση ενδ. βιολογικού δεδομένου π.χ. ψυχολογική νόσος κλπ παραφροσύνη κλπ)
- ψυχολογική μέθοδος (= μαι ενδιαφέρων ψυχικά συμπτώματα είναι σε βιολογική νόσο ειτε όχι αδυνατούν να σε συμβορφωσουν προς την συνείδηση του αδίκου).

⇓

Επικράτεί στο ΠΚ μια μικτή μέθοδος

→ βιολογικό (διατηρεμένη συνείδηση) + ψυχολογικό (αδυνατεί ν συμβορφωθεί ποτο τον βιοποτικον στοιχειον).

⇒ κ' στην μικτή μέθοδο δεν μας αρκεί το βιολογικό, θέλουμε κ' το ψυχολογικό, π.χ. αν έχει βαρκά ψυχικά νόσο γιατί να μην αρκεί μόνο αυτό; ⇒ σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δεδομένο αμά σε περιπτώσεις μη βαρκεις μη διαρκείς κ' δεν οδηγούν αυτόματα στο μη συμβορφωσης αδίκου.

(.. αφού τηλικό κριτήριο είναι το ψυχολογικό, γιατί απαιτείται το βιολογικό; ⇒ υπάρχει ένας νόμος)

→ η ικανώτητα αντιλήψεως του αδίκου στο 34 ΠΚ → ελλεγ. συνείδηση αδίκου → ΕΙΔΙΚΗ ~~ΝΟΜ~~ ΠΕΡΙΠΤ. ΝΟΜΙΚΗ ΠΠΑΝΙΕ που αφειπεται στοιχ βιοποτικοιχ παραγοντες. (31 ρ2)

→ ανικανώτητα συμβορφωσης σύμφωνα με ην αντίληψη (φέρει ότι τίμη αδίκο αμά δεν μπορούν να το ελέγξουν) ⇒ δεν μπορούν να συμβορφωθεί

→ βουλητικό στοιχείο των άλλων δύνασθαι πράττειν. (32, 33 ΠΚ) λόγω των βιολογικών παραγόντων

άρα η ανικανότητα προς καταγγελία είναι
η ανικανότητα ανταμοιβής αδίκου ή ανικανότητα συλλήφθεντος λε το αδίκο
που αφείρεται σε βιολογικό στοιχείο.

βιολογικό

(1) + οι γυχιάσεις (γυχική διαταραχή) είναι είτε οργανικές (εξαγωγικές) (νοητικές μειονεξίες λόγω οργανικών αιτιών
π.χ. άνοια, εγκεφαλική παράλυση.
είτε μειονεξίες (δεν σπρίζεται σε οργανικό εύρημα) π.χ. λαυτοκαλάθιγη.
αλλά δεν είναι όλες τις ίδιας βαρυτίας π.χ. οιγοφρένεια, νοητική ανεπάρκεια
(βαρεία, ελαφρεία κτλ. π.χ. ευτήλεια λε συλπεριφορά 5 ετών.
αλλά διαφορά και προς ικανότητα ανταμοιβής λε 13 ετών

(2) διαταραχή συνείδησεως = συνήθεως παρουσιική = π.χ. διέρχεροη συναισθήλατος
π.χ. θόμυλα συνείδησεως ⇒ περιλαβάνοντα ν' οι αλιθυλίες
⇒ οι αιγιθυλίες είναι 2 ειδών. - σθενικές + ασθενικές.
εν βραφλώ γυχικής ορλής (299 § 2) → σθενική (δείχνει λια δύναλη
του γιώ), η 308 § 4, 361 § 2 ⇒ δείχνουν λια επιθετικότητα
λόγω της έντασης
23 ετ. β' ⇒ υπέρβαση άλυκας → ασθενική (= νικώθει ασθενής ν'
υπερβαίνει τα όρια).
οι ασθενικές → άρουν τον καταγγελία (όπου ν' το αρ. 25 § 3
ή 32)
* η βραφλώ γυχικής ορλής (299 § 1 → κάτι μεγάλο από η λεκαλέτη κάτασα
προς καταγγελία).

το γυχολογικό στοιχείο είναι το ουσχερέστερο διαγνωσιλό

στην ικανότητα / ανικανότητα της γυχολ. → κρίσιμη η πραγλαυσγνωλοσύνη του γυχιάτρου.
(ο σπόνος εισαγγείκα λόγο για το βιολογικό - γάχνα ή όχι από τον νόσο)

Ενώ στον 34 (αποτρεπτικό καταγγελτικό) στο 36 έχουμε βιολογικό + μεταμέτρη ικανότητα προς αντίσταση. ⇒ στο 36 είναι ικανός αμφί έχει ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΗΨΗ, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ⇒ κ' γίγω αυτής της ύνοκολίας έχουμε μεταμέτρη ποινή

Actio libera in causa. (υπαίτια διαπράξη της συνειδήσεως) ap. 35

↳ bj. ecclesia

π.χ. ο Α θέλει να σκοτώσει του Β αμφί δεν έχει το θάρρος. Τι' αυτό μεθάει κ' προκαλεί διαπράξη της συνείδησης κ' καθίσταται ανίκανη προς καταγγελτικό κ' σκοτώνω του Β.

⇒ μεταπίπτει ο ίδιος σε ανικανότητα προς καταγγελτικό.

(παρακός ΠΚ + πράξεις ελευθέρα εν τη αιτία).

ή π.χ. ο Α είναι φυλακή σε σιδηρόφορικες διαβάσεις κ' θέλει να προκαλέσει ατύχημα κ' να σκοτωθεί κόλλος. ⇒ παίρνει υπνωτικά χάπια κ' γίνεται το ατύχημα. (ηλίθιος αδυναμία προς ενέργεια ή παράλειψη)

= είναι ουσιαστικά ένα είδος εξέσης αυτοτρίας που καθιστά ανίκανο του ίδιο του του εαυτό.

⇒ όπως κ' η υπαιτιότητα πρέπει να υπάρχει κατά του χρόνο τέλτος της πράξης έτσι κ' πρέπει ικανότητα πρέπει να υπάρχει κατά του χρόνο της πράξεως.

⇒ η a.l.i.c. έχει (δηλή υπαιτιότητα)

π.χ. κάποιος είναι ανίκανο προς καταγγελτικό + θέλει κ' υπαιτιότη προς προκλήσει της ανικανότητα κ' υπαιτιότητα προς τέλτος της πράξεως.

αν η πρώτη του είχαν κάνει διαφορετική απ' αυτή που απάντησαν.
πχ. Στη θ. πρόταση του Β όπου βγαίνει ότι θέλει 35$_{β2}$ ⇒ πάνω επιχειρήματα.
→ αν δε βρούμε τι ακριβώς θέλει να πούμε, αναλογιζόμαστε = αυτόν αλλά αν υπάρχει έτσι ν' αντιστρέψω τα δεδομένα ⇒ 35$_{β2}$.

35$_{β3}$ = αλλαγή αδικ. ⇒ λογικό που αυτό τα ~~κάνει~~ κάνει τη σχέση πιο ν' αυξάνει το αποτέλ. δηλ είχε πει βιβλίο. τα τον αυτό ⇒ άπειρη υπεραξία, εδώ αρχίζει η αλήθεια. - αν βρούμε τα προβλήματα → έχουν αλήθεια, γίνεται την υπεραξία ν' έχουν 35$_{β3}$.

πχ ο Α λέει ν' δεν έχει νόημα αφού λέει τα πράγματα ως έχουν: ότι αυξάνει. που δε είχε καθόλου υπεραξία απ' πριν έχει υπεραξία δεν μπορεί να πραγματ. αντικατοπτρίζει έχουν απ' υπεραξία → δε μπορεί βέβαια 34ΠΚ
(παραγωγ. ΠΚ: 144ΠΚ → μη τη λέξη)

~~Επίσης~~ καθόλου αντικείμενα → 34ΠΚ.

πχ ο Α λέει τα σκεφτεί το Β ν' λέει απ' καθόλου ~~λογικά~~ λογικά, δείχνει πως παραγωγής ν' απ' το έχουν έχουν άπειρη υπεραξία. ⇒ νέο 36$_{β2}$. → μπορεί τα είναι λάθος κάνουν πως παραγωγής απ' δε το εκφράζουν ~~ως~~ αλλά
αν πάει λογικά κάνουν απ' α είχε πρόσφατα λάθος αναγκ. + υπεραξία τα συνεχίσει → δεν εκφράζουν το 35$_{β}$ απ' πήρα εδώ. (δε θα μπω τα εκφράσω).

έστω α κάποιο έχει βρεθεί κάποια πρόταση πχ ν' όχι, μη τη μπω ~~απ' δεν μπορεί~~

⇒ 36$_{β}$.

κάποιο λέει ν' καθόλου λογικά κάνουν πως παραγωγής απ' είναι έτσι.

Την ώρα που βέβαιος δεν είχε υπαιτιότητα προς αυθρωποκτονία αμφί βάω προς την βέβη => 36 $, ⇒ πρόκηται βάω της βεβαιβέτης ικανότητας (δεν βέβαιος για να σκοτώσει).

- αν εμπιστή υπαιτιότητα ως προς την αυτοκτονία → 36 $,

~~Έχει η πρόπτ. ποιν. ευθύνη σε 2 πρό υπαιτιότητα 35 $,~~
~~ν' σε 36 $.~~

- κακαρχήθηκε η διάκρυτα περί κατάχρησης

- περί αυτοκτόνου 121 ΠΚ.

$, - κάτω από 11 ~~8~~ ετών → αδιάφορο για το ~~ΠΚ~~ ποιοτικό δίκα συνέπτιση βάω σε 12-18 ΠΚ.
↳ 12σ → ακατατοχίσιον (για 12-15 έτη). - βάω θεραπευτικά βέτρα

16-17 → υπάρχει κατά ω αρ 54 - ποιοτή (αν δεν απαρκούν τα βέτρα)
↓
αυτό τοιβία πρό σε 299 $,
θεν έχει 8 έτη.

η πρόπτ. ποιν. ευθύνη αρχίζει από τα 18+.

Ασκήσεις.

+ πθική αυτοκρίνη σε αυτοκτόνα.

o B φ. αυτοκρίνη τέχεται αυτόκτονα αυθρωποκτ. (για η σφαίρα πήγε σ' άχρη)
↳ αυτόκτονα κατά

o A που τον έβαλε πθικός αυτοκρίνη σε αυτόκτονα

ανοπειρα ηθ. ανεργια.

⇒ ο A προσπαθεί κ πάθει τον B και σκοπίσει αμα ο B δεν κάκα ειπον (ο B δεν μικα αντιφάσεις)

↳ ο A → 186πκ

υπαναγωγικα από ανοπειρα → είναι προσωπικός μηδ. αναγωγη → σφ. 44

5 ανθρωποι → προσωπαγωγη ενν. αγ

το 35 §2 ft το 35 → ε αυθαρμαθιστικα ον βυρη